

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja

Kraków, Dunajewskiego 7 Telefon 2502
P.K.O. Warszawa Nr. 151.100 — Kraków 484.100**15 groszy**

NARODOWY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie zł. 3.40, z odnośnieniem do domu zł. 3.60 — Zamiejscowa zł. 4.20 — Zagranicą zł. 7.00

Wydawca: Inż. WŁADYSŁAW KUCHARSKI.

Nr. 265 — Rok VII.

Red. naczelny: Dr. WŁADYSŁAW ŚWIRSKI.

Listy gdańskie.

(Od korespondenta „Gońca Krak.”)

Gdańsk, 13 listopada.

Tutejsza Polonia przyjęła z ogromną radością i uznaniem wiadomość o nadaniu przez Rząd polski orderów „Polonia restituta“ pięciu rzeczywiście najbardziej dla sprawy narodowej zasłużonym polskim Gdańszczanom. Udziękowanymi zostali były prezes Koła polskiego i obecny poseł na sejm gdański, lekarz dr Władysław **Panecki**, prezes polskiej Macierzy szkolnej w Gdańsku i poseł, lekarz dr Franciszek **Kubacz**, poseł, mecenas dr Bonifacy **Langowski**, zasłużony działacz wśród ludności kaszubskiej i właściciel drukarni **Józef Czyżewski** oraz były zastępca generalnego komisarza Rzeczypospolitej Polskiej i znakomity prawnik, dr Mieczysław **Marchlewski**. Jest to pierwsze odznaczenie od czasów zamartwychwstania Polski polskich Gdańszczan, którzy za czasów pruskich narażeni byli niejednokrotnie z powodu śmiałego dokumentowania i szerzenia narodowych polskich hasel wśród szerokich nieświadomych mas rodaków na liczne sekatury i prześladowania ze strony niemieckich władz.

Gdańscy nacjonalisci, chcąc wychować tu, niemiecką młodzież w duchu niemiecko-militarnym, utworzyli na całym terytorjum wolnego miasta cały szereg wojskowych organizacji, zachęcając młodzież do masowego wstępowania do tych organizacji, odbywających zupełnie regularne ćwiczenia wojskowe pod komendą byłych pruskich oficerów. Ćwiczenia te odbywają się nawet po nocach, a do najliczniejszych towarzyszy wojskowych należą tak zwany „Jungsturm“ i „Jungdeutscher Orden“. Ostatnia konferencja związku młodzieży robotniczej wolnego miasta wypowiedziała się przeciwko wprowadzeniu ustawowego obowiązku ćwiczeń miejskiej młodzieży, gdyż

zarządzenie to może płynąć na młodzież w duchu militarysto-nacjonalistycznym.

W Gdańsku i Sopocie uczącej się (tow. gimn. „Sokol“) uroczyste obchody ku uczczeniu rocznicy powstania listopadowego.

„Gazetę Gdańską“ prowadzi obecnie p. Leon **Przybyszewski**, brat pisarza Stanisława.

Tutejszy sąd lawniczy skazał czterech żydów, pochodzących z Polski, na miesiąc więzienia za fałszowanie paszportów. Dostarczali oni swym współwyznawcom popielawym, nie chcącym służyć w polskim wojsku, fałszywych paszportów za opłatą 300 dolarów od każdego paszportu. Najgłówniejsi oskarżeni zdolali przed rozprawą ucieknąć. W. P.

—xox—

Największy polski holownik.

Gdańsk. (A.W.) Ministerstwo przemysłu i handlu zakupiło dla marynarki handl. w stoczni gdańskiej, na dogodnych warunkach holownik. Będzie on największy z pośród poświadczanych przez Polskę i ma być przeznaczony dla Gdyni.

—xox—

Hałaśliwa buta praska

Gdańsk. (A.W.) „Münchener Ztg.“ donosi, że kandydat hitlerowców, **Jurgen von Raming** wygłosił w Malborku mowę wybożną, w której malwoliuje, aby odebrane Niemcom dziełnice zdobywać z powrotem, nie portmonetką, lecz żelazem, z którego kuje się miecz i narzędzia bojowe. Mowa przyjęta była przez zebranych długotrwale oklaskami.

Punkt ciężkości stosunków francusko-ang.

Londyn. (A.W.) Pierwsze spotkanie Baldwina z Herriotem ma nastąpić w każdym razie przed konferencją sprzymierzonych, jaka ma się odbyć z końcem grudnia.

W kilku dziennikach pojawiły się wzmianki, że punkt ciężkości stosunków angielsko-francuskich przemieści się ze spraw reparacyjnych na kwestje bliższego i dalekiego Wschodu.

o o o

Zamiast protokołu genewskiego pakt gwarancyjny.

Czy pakt ten objąłby Polskę i Małą Ententę.

Paryż. (PAT.) 13 bm. Zajmując się zamierzeniami Baldwina w stosunku do protokołu genewskiego, oraz taką ewentualnością, że Baldwin wolałby podjąć omawiany projekt zawarcia paktu francusko-angielskiego

Gaulois pisze, że wówczas dla Francji powstałoby zagadnienie ochrony jej układów defensywnych z Polską i Małą Ententą, których to układów Anglja nigdy nie chciała żyrować.

o o

Pierwsze posiedzenie gabinetu Baldwina.

Obradowano nad wytycznymi polityki gabinetu.

Londyn. (PAT.) 13 bm. Na Downing Street odbyło się wczoraj posiedzenie gabinetu, które trwało blisko dwie godziny. Ustalono wytyczne polityki gabinetu, które też znajdują wyraz w mowie tronowej.

PRZYJĘCIA KORPUSU DYPLOMATYCZNEGO.

Londyn. (PAT.) 13 bm. Sekretarz stanu dla spraw zagranicznych Chamberlain przyjął ambasadorów akredytowanych w Londynie w piątek, zaś posłów w poniedziałek.

Londyn. (PAT.) 13 bm. Reuter. Premier Baldwin uzupełnił swój gabinet nominacją Neille'a na podsekretarza państwowego spraw zagranicznych, oraz Ouelwa na podsekretarza państwowego wojny.

Partja Mac Donalda oczyszcza się z komunistów.

Berlin. (PAT.) 12 bm. „Vorwärts“ donosi z Londynu: Komisja wykonawcza partji robotniczej postanowiła polecić przyłączonym do niej organizacjom, aby wykluczyły wszystkich swoich członków, którzy należą równocześnie do partji komunistycznej, ponieważ partja robotnicza nie może tolerować w swoich szeregach członków innych partji. Specjalnie komunistów należy z tego powodu wykluczyć ponieważ opierają swe stanowisko partyjne, nie na stosunkach angielskich, lecz otrzymują rozkazy z Moskwy.

Rozłam wśród kemalistów tureckich.

Londyn. (A.W.) Rozłam w tureckiej partji ludowej posiadającej większość w Zgromadzeniu Narodowym stał się faktem dokonany.

Opozycjoniści postanowili założyć partję republikańską, której głównym celem jest ograniczenie władzy prezydenta republiki.

Na czele tej nowej silnej opozycji stanęli Riasim pasza, i Ali Faud.

Konstantynopol. (PAT.) 13 bm. Kierownictwo nowo-utworzonej partji republikańskiej, która zajęła opozycyjne stanowisko wobec polityki Kemala paszy objął generał Kiasim pasza.

—ooo—

Strajk w Austrii zakończył się.

Wiedeń. (A.W.) Strajk na kolejach austriackich zakończył się wczoraj wieczorem.

—xox—

Ofensywa króla Hedżasu przeciw Wababitom

Londyn. (PAT.) 13 bm. Jak donoszą z Hedżasu król Abd podjął generalną ofensywę w kierunku na Mekkę. Wababici ewakuują swoje pozycje między Mekką a Djeddah.

—xox—

Strajki w Berlinie.

Berlin. (A.W.) Strajk na kolejach podziemnych trwa dalej. Na razie do porozumienia nie dojdzie, bo dyrekcja kolei stoi na stanowisku, że wyrok sądu rozjemczego odznaczony przez pracowników, jest obowiązującym dla obu stron.

Strajki ten rozpoczną prawdopodobnie szereg strajków, głównie w zakładach użyteczności publicznej. Już teraz grożą strajkiem pracownicy gazowni. Przygotowuje się też strajk metalowców.

—ooo—

Właika opozycji z rządem Mussoliniego.

Rzym. (Tel. wł.) Sytuacja po otwarciu parlamentu jest ożywiła. Opozycja zdecydowała się nadal bokotować parlament. Czyta ona wysiłki, aby zwrócić przeciw faszystom i związkowi byłych uczestników wojny i inwalidów. Częściowo się to opozycji udało, gdyż związek byłych uczestników wojny zajął stanowisko neutralne, a związek inwalidów wypowiedział się przeciw faszystom. Faktury te jednak nie mają większego znaczenia, gdyż — związki te liczone bezpośrednio po ukończeniu wojny, są teraz nieliczne, gdyż byli ich członkowie są albo w szeregach milicji narodowej, albo w szeregach faszystów. Niezależnie od tych faktów jest zadziwiającym upór, z jakim opozycja walczy z rządem faszystowskim Mussoliniego. Ten jednak oparty o zaufanie narodu i siły poczuciem swojej wartości i swego programu zdąża śmiało do wytkniętych celów.

Rzym. (PAT.) 13 bm. Izba podjęła prace. Pośród posłów należących do opozycji był tylko jeden komunistą Repossi, który oświadczył, że nie chce być obecny na ceremonii oddawania hołdu pamięci Matteotiego.

Przewodniczący izby wygłosił przemówienie poświęcone pamięci Matteotiego, wyrażając ubolewanie, że z powodu tego, że padł on ofiarą zamachu. Mussolini w imieniu rządu przyłączył się do słów przewodniczącego. Posiedzenie na znak żałoby zostało na godzinę zawieszona.

ARESZTOWANIE KOMUNISTÓW.

Rzym. (PAT.) 13 bm. Policja aresztowała wczoraj w Rzymie około 60 komunistów podejrzanych o udział w napadach na mieszkania przywódców faszystowskich na przedmieściach Rzymu.

Jeszcze o onegdajszym głosowaniu.

Kraków, 14 listopada.

Do onegdajszego głosowania w Sejmie wypadła jeszcze powrócić. Okazuje się, że przebieg jego nie był wszystkim dogodny. Głosowanie Związku Ludowo-Narodowego i Chrześcijańsko-Narodowych za odrzuceniem wniosków o nieufność dla rządu pokrzyżowało komuś szyki.

Komu? Zaraz zobaczymy.

„Naprzód” socjalistyczny w numerze wczorajszym podał, że za rządem głosowały „polskie stronnictwa od Ch. D. począwszy, członkowie zaś prawicy bądź nie głosowali, bądź oddali białe kartki. Jest to oczywiście kłamstwo, i grubemi błędami rzyte. Przy głosowaniu imiennym nie było oczywiście żadnych białych kartek, gdyż posłowie deklarowali się tak lub nie. W dzisiejszym numerze „Naprzód” podziurkuje swoje wczorajsze kłamstwo, choć nie w tak kategorię formie, mówiąc już tylko o uchyleniu się stronnictw prawicy od głosowania „w przeważającej części”.

„Naprzód” nie kłamie bez powodu: zależy mu wydać na mówieniu w opinję, że Zw. L. N. nie głosował przeciw wnioskowi o nieufność. Interes, jak w tem „Naprzód” ma jest tem jaskrawszy, że sam „Naprzód” usprawiedliwiła się ze swego głosowania za rządem i podkreśla, że PPS. jest nadal opozycyjną wobec rządu p. Wł. Grabskiego.

Oczekiwałem jest, że również niezadowolonym był ze stanowiska Zw. L. N. poseł Korfanty. Tu zwrócimy uwagę na charakterystyczny szczegół z onegdajszego głosowania, zdaje się niedzielnego w prasie krakowskiej nie zanotowany. Oto kiedy przedstawiciele mniejszości zażądali głosowania imiennego nad zgłoszonymi przez się wnioskami i zachodziła obawa, że to ich żądanie nie będzie należycie poparte, poseł Korfanty zawiolał do oddanych mu członków Ch. D. „Wstać”. Poparcie dla głosowania imiennego było dane. Wniosek mniejszości dzięki temu został ukoronowany. O co posłowi Korfanty mu chodziło. Oto sądził on, że Zw. L. N. mastraszy się głosowaniem imiennego i wstrzyma się od głosowania. P. Korfante mu zależało na odosobnieniu Zw. L. N. Pragnienie PPS. i p. Korfante go zeszyli się. Jak widać oba te czynniki pracują nad wywołaniem większości od Ch. D. do PPS. W „Czasie” poseł Korfanty jest już chwytanym i cenionym za swoje umiarkowanie, w „Naprzódzie” ataki na słabną i zapewne niedługo uciehną zupełnie.

Ale Zw. L. N. nie postąpił w myśl życzeń socjalistów i p. Korfante go. Głosował za odrzuceniem wniosków mniejszości narodowych. Popsuł szyki. Wyjaśniła to „Kurjer Poznański” w korespondencji z Warszawy p. t. „Przekreślona rachuba”, gdzie czytamy:

Jak grom, nie z jasnego cyprowa, lecz pochmurnego nieba, spadła na intrygantów sejmowych wiadomość, że Związek Ludowo-Narodowy postanowił głosować przeciwko wnioskowi mniejszości narodowych, wyrażającym votum nieufności dla rządu.

Rachuby ich zostały zawiedzione. Spodziewali się, że Związek Ludowo-Narodowy, tak krytycznie odnoszący się do polityki rządowej, tak dotkliwie ostatnimi wypadkami w Sejmie, w znacznym stopniu zarezerwujemy przez nich, albo poprze wnioski mniejszości narodowej, albo przynajmniej od głosowania się powstrzyma. Sądzili, że w ten sposób Związek Ludowo-Narodowy pójdzie po linii ich życzeń i odosobni się sam od reszty stronnictw polskich. Sądzili, że Związek Ludowo-Narodowy przejdzie do bezwzględnej opozycji wobec rządu, którąby w konsekwencji musiała się skończyć upadkiem gabinetu p. Grabskiego, opozycją, którąby przeciwstawiła rząd i większość Sejmu Związkowi Ludowo-Narodowemu, a w ten sposób pozabawiła największe stronnictwo w Sejmie i kraju wszelkich wpływów na politykę rządu i sytuację parlamentarną.

Omylili się. Związek Ludowo-Narodowy jest stronnictwem państwowym, mającym jasną świadomość, jaką polityka narodowa w państwie winna kroczyć drogą, jaką powinna być jego linja postępowania, nie tylko w stosunku do innych stronnictw i własnych interesów partyjnych, ale przede wszystkim w stosunku do interesów państwa. Związek Ludowo-Narodowy głęboko rozumie swą odpowiedzialność, jako największego, najstarszego i najdojrzalszego stronnictwa w kraju i państwie, wobec państwa, i dlatego nie zwykł dostawiać się do cudzych życzeń, lecz przywykł słuchać jedynie własnego rozumu i sumienia. Wbrew temu oczekiwanom innych stron-

nicstw polskich, które odrazu i ze względów uboższych zdecydowały głosować przeciwko wnioskowi mniejszości narodowych, po gruntownej debacie nad sytuacją w państwie postanowił dać wyraźny dowód, że umie wznieść się ponad przemijające względy i interesy partyjne i wystąpić przeciwko próbie obalenia rządu, która kryła się za wnioskami mniejszości narodowych.

Decyzja Zw. Lud.-Nar. była gromem dla intrygantów sejmowych, dążących do izolacji Związku na terenie parlamentarnym, do pozabawienia go wpływów pozytywnych na politykę parlamentarną i rządową.

Trzeba było widzieć minę posła Korfante go, który przewodzi dziś próbom rozbicia obozu narodowego w Sejmie i dąży do stworzenia bloku centro-lewicowego, gdy dowiedział się o postanowieniu Związku. Przekreśliło ono na pewien czas jego plany, udaremniło jego zabiegi. Próbował on jeszcze w ostatniej chwili steroryzować Związek Ludowo-Narodowy. Stało się to wtedy, gdy komuniści zażądali głosowania imiennego nad wnioskami mniejszości. Ponieważ okazało się ich za mało dla dostatecznego poparcia swego wniosku, przeto poseł Korfanty gromkim głosem rozkazał swemu klubowi „wstać”. Większość członków Ch. Dem. posłuchała rozkazu. Wniosek komunistyczny otrzymał poparcie dostateczne, aby być przyjęty przez Marszałka. Ale Związek Ludowo-Narodowy nie ułakł się i głosowania imiennego. Śmiało oddał swe gło-

Zakulisowa strona zdarzeń sejmowych przed ostatnim głosowaniem.

Korespondent „Kurjera Poznańskiego” objaśnia w następujący sposób wypadki na terenie naszego życia politycznego przed ostatnim głosowaniem:

Dochodzą nas tu, w stolicy, głosy z kraju, świadczące, że ostatnie zdarzenia na terenie parlamentarnym nie są dostatecznie zrozumiane dla opinji publicznej, że w związku z niemi krąży wiele pogłosek i plotek, w sposób niewłaściwy oświetlających ostatnie posunięcia i przesunięcia w polityce klubów parlamentarnych.

Trudno się dziwić temu. Sytuacja polityczna jest tego rodzaju, że nawet bardzo wtajemniczeni w orkana manewrów, kuluarowych, powiem więcej, nawet liderzy klubów parlamentarnych, nie rozporządzają dostateczną ilością faktów i spostrzeżeń, aby wyrobić sobie pogląd nie na to, co zaszło, lecz na to, ku czemu w najbliższym czasie zmierza rozwój wypadków, nie zawsze zależny od stanowiska poszczególnych stronnictw.

Głoszą np. wielu, co za pewni uważa lewica, że stronnictwa narodowe, a przede wszystkim Związek Ludowo-Narod. i „Piast” postanowiły jeszcze przed rozpoczęciem sesji sejmowej sprowokować przesilenie rządowe, wywołać zmianę gabinetu. Jest to plotka, na niczem nie oparta. Stronnictwa narodowe zdobyłyby jedynie przekonanie w czasie feryj sejmowych, obserwując politykę rządu, że rekonstrukcja gabinetu jest nieunikniona. Jasnem to było wobec rozpoczętych jeszcze latem br. ataków lewicy na poszczególnych ministrów, jak np. pp. Miklaszewskiego (oświata), Wyganowskiego (sprawiedliwość), Darowskiego (praca), a w końcu rozszerzonych i na p. Huebnera (sprawy wewnętrzne). Z drugiej strony stronnictwa narodowe nie ukrywały wcale swego niezadowolnienia przede wszystkim z polityki min. Skrzyńskiego. Wobec zaś słabej pozycji parlamentarnej rządu, łatwo było wysunąć wnioski, że aby zapewnić sobie spokój w Sejmie premier Grabski będzie zmuszony dokonać zmian w swym gabinecie, ku czemu zresztą sam zdradził inklinację, jak to widać było z kombinacji lipcowej „Grabski St. — Thugutt” i z ująłwionej przez niego w prywatnych rozmowach w październiku b. r. gotowości do poświęcenia min. Skrzyńskiego i min. Darowskiego.

Bądź co bądź jednak, mimo krytyczny stosunek do polityki całego narodu, trzeba stwierdzić, że żadne stronnictwo nie dążyło przy rozpoczęciu sesji sejmowej, ani nie dąży obecnie do zmiany całego gabinetu, czyli ustąpienia premiera Grabskiego. Pominąwszy szereg różnych względów poważnych, najpoważniejszym był ten powód, że nęma w Sejmie (takiego) ukladu sił, któryby mógł zapewnić zorganizowanie i funkcjonowanie innego rządu. Dawna większość narodowa została rozbita przez rozłam w „Piaście” (grupa

sy przeciwko wnioskowi mniejszości narodowych, udaremniając rachuby i intrygi przeciwników, w których rządzie pierwsze miejsce zajmuje od dłuższego czasu poseł Korfanty”.

Tyle korespondent „Kurjera Poznańskiego”. Jeszcze przed sprawozdaniem prezesa Zw. L. N. zapytany przez sprawozdawców pism narodowych o stanowisko klubu Zw. L. N. oświadczył:

Już w czasie przemówienia budżetowego oświadczyłem, że klub poselski Z. L. N. zajmie stanowisko wyczekujące wobec rządu i że nie uważa za właściwe przykładzić ręki do jego obalenia. Zachowanie się rządu, a specjalnie p. premiera Grabskiego w toku debaty budżetowej, jakkolwiek było niewłaściwe i nie uzasadnione nie może wpłynąć na zmianę polityki Z. L. N. Klub bowiem w polityce swojej nie kieruje się względami osobistymi, ale ma wytkniętą linję polityczną służby w interesie Państwa. Z tego powodu także nasze głosowanie w Izbie nie może iść na rękę stronnictwom antypaństwowym, które dążą do wywołania fermentu wśród stronnictw polskich. Mam nadzieję, że tak samo jak my, wszystkie inne stronnictwa polskie będą głosowały przeciwko wnioskowi stronnictw nie-polskich”.

Takie było na pozytywnych motywach oparte stanowisko Z. L. N. Głosował on przeciw wnioskowi o nieufność dla rządu. Że to jego posunięcie było celowe, najlepszy dowód w tem, że przeciwnicy Związku Ludowo-Narodowego chcą fakt głosowania Związku zataić. Jest im ono nie na rękę, bo pokrzyżowało ich zamiaty, które zresztą i bez tego niewiadomo czyby się powiodły.

Bryła), a wszelkie inne kombinacje o charakterze lewicowym, bez mniejszości narodowych, nawet gdyby były realne, nie dalyby większości.

Wysuwana była, prawda, przed rozpoczęciem sesji sejmowej, inna kombinacja, dyskutowana dziś w szeregach klubach, ale nie-parlamentarnych. Jest to kombinacja gabinetu z min. Sikorskim na czele, obecnym zaś premierem Grabskim jako tylko ministrem skarb. Zrodziła się ona z przekonania, podzielanego przez wszystkich, że min. Sikorski jest jedyną indywidualnością polityczną w obecnym gabinecie i człowiekiem, jak to wykazało kilkomiesięczne jego premierstwo, dostatecznie zręcznym i giętkim, aby zająć bez stałej większości parlamentarnej, zdobywać ją dla różnych spraw „od wypadku do wypadku”, a poza swymi fachowymi zdolnościami wojskowymi, obdarzonym niepoślednim talentem politycznym.

Dziwnym wypadkiem, obawa gabinetu Sikorski-Grabski, mimo oczywistej swej nierealności w skutkach (wyjazd min. Sikorskiego do Paryża, mimo, że nigdy nie była rozpatrywana przez żaden klub parlamentarny, z całą pewnością mogła to twierdzić przynajmniej o klubach stronnictw narodowych, miała zdaje się, olbrzymi wpływ na ostatnie zdania w Sejmie. Zdaje się bowiem, że premier Grabski, zaskiwawszy coś od stronnictw lewicowych o możliwościach tego rodzaju, obawiając się zaskoczenia go przesileniem rządowym, któremu, jak przypuszczają, patronowałby min. Sikorski, skorzystał z jego wyjazdu i sam przesilenie to chciał sprowokować, będąc przekonany, że w warunkach przez niego samego wytworzonych, na terenie przez niego wybranym, pod nieobecność osoby, najbardziej zainteresowanej, przesilenie to rozwinie się w kierunku dla jego zamiarów pomyślnym.

Hypoteza tego rodzaju dobrze wyjaśnia, czemu premier Grabski w sposób nieoczekiwany „pryczepił się” do jednego z wyrażen prez. Głubińskiego i udał, że się obraził, mimo, że prezes Głubiński nie zapowiedział żadnej zmiany w dotychczasowym stosunku klubu Związku Ludowo-Narodowego do Rządu, czemu postawił kwestję na ostrzu moza, tj. zażądał votum zaufania i to wyłącznie dla polityki zagranicznej Rządu, wiedząc dobrze, że właśnie działalność ministra Skrzyńskiego jest specjalnie krytykowana przez Zw. Ludowo-Narodowy. Premier Grabski chciał w ten sposób w razie uzyskania votum zaufania izolować zupełnie Zw. Lud.-Nar. na terenie sejmowym od innych stronnictw, w razie zaś przegranej, obarczyć go główną odpowiedzialnością za obalenie Rządu i przesilenie. W drugim wypadku, słusznie przewidywał, że Zw. Lud.-Nar. musiałby podjąć się próby bezskutecznej utworzenia rządu, dla którego nie znalazłby w

Sejmie większości, a więc skompromitowałyby się wskutek bezcelowego obalenia Rządu. Wówczas zaś p. Prezydent Wojciechowski powołałby na stanowisko gabinetu p. Wł. Grabskiemu.

Coby się stało, gdyby p. Grabski nie zdołał w tym wypadku spełnić zadania? Wówczas albo powstałoby przesilenie na stanowisku Prezydenta Rzeczypospolitej, albo też p. Prezydent Wojciechowski zatwierdziłby gabinet p. Wł. Grabskiego i zająłby w sposób niekonstytucyjny, ale bez protestu ze strony opinii kraju, rozwiązanie Sejmu i rozpisanie nowych wyborów, najwyżej na to z terminem — za rok.

Takie przypuszczenia snuli w kuluarach sejmowych, co jest rzeczą charakterystyczną i gorliwie je propagowali — członkowie klubu Chrz. Dem. Czy te przypuszczenia były wytworem ich własnej wyobraźni politycznej, czy też były zasugerowane im z zewnątrz (przez pośredników premiera Grabskiego) co jest prawdopodobniejsze, jest to obojętne, dość, że wpływały one decydująco na ich stanowisko w zatargu między premierem Grabskim a Zw. Lud.-Nar. Rozpuszczali oni przytem pogłoski, że i Marszałek Rataj pragnie przesilenia rządowego, właśnie dla spowodowania przesilenia prezydenckiego, jako rzekomo kandydujący na stanowisko po p. Wojciechowskim.

Tak się przedstawia spłot faktów i przypuszczeń, które wpłynęły na przebieg ostatnich zdarzeń w Sejmie.

Stwierdzić można jedno stanowczo: **Związek Lud.-Nar. nie dążył i nie dąży do wywołania żadnego przesilenia.** Wszystkie powyżej zaznaczone kombinacje nie pochodziły i nie pochodzą od niego. Były one ukute, aby spowodować i zażądać przesilenia, a przy tej sposobności, aby skompromitować politycznie Zw. Ludowo-Narodowy, izolować go w ten sposób wobec obóz narodowy w Sejmie.

Dużą rolę w tych kombinacjach odegrała obawa premiera Grabskiego i lewicy przed min. Sikorskim, ale również **swoją własną rolę odegrał i poseł Korfański.** On to był inspiratorem klubu Chrz. Dem. podczas ostatnich wypadków. Prawdopodobnie chciał on w ten sposób zobowiązać premiera Grabskiego do ustępstw osobistych w kampanji, rozpoczętej przeciw niemu nie tylko z kół lewicy, lecz i otoczenia premiera, w związku z działalnością jego w przyniesie głośną kłótnię, której zbadał i zażądał był i Zw. Ludowo-Narodowy. Poseł Korfański osiągnął już jedno. Kampanja lewicowa przeciwko niemu osłabła, premier Grabski pragnie go oszczędzić, klubowi Chrz. Dem. ofiarowano już do rozporządzenia tekę min. pracy.

Tyle na razie o zakulisowej stronie obecnej sytuacji parlamentarnej.

Thugutt wicepremierem.

Warszawa. (AW). P. Thugutt przyjął stanowisko wiceprezesa gabinetu, proponowane mu przez p. Grabskiego.

DODATKOWY BUDŻET MIN. OŚWIATY PRZYJĘTO W KOMISJI.

Warszawa. (AW). Komisja budżetowa przyjęła wczoraj dodatkowy budżet Ministerstwa oświaty przewidujący 25.00 złotych na budowę pomnika Chopina w Warszawie, 250.000 zł jako subsydjum dla Opery warszawskiej, 145.000 na szkoły zawodowe, 92.000 na kościoły.

NOWY KIEROWNIK DEPART. BEZPIECZEŃSTWA

Warszawa. (AW). Prezydent Wojciechowski podpisał mianując p. Władysława Jaszczolta na dyrektora departamentu bezpieczeństwa Ministerstwa spraw wewnętrznych.

WICEMINISTER SPRAW WOJSKOWYCH POZOSTAJE NA SWEM STANOWISKU.

Warszawa. (AW.) Wiadomość o dymisji wiceministra spraw wojskowych gen. Majewskiego nie zgadza się z prawdą, ustępuje natomiast szef kancelarii tegoż ministerstwa gen. Szpalkowski.

Możliwość wyżki cen węgla.

Warszawa. (Tel. wł.) Wobec odmowy pracodawców górnośląskich podwyższenia robocizny o 20 proc. w przemyśle węglowym, zaobowiązuje konieczność interwencji komisji rozjemczej. Sytuacja jest o tyle trudna, że dalsze podrożenie węgla pozabawiłoby nas w takiej możliwości wywozu węgla za granicę.

Zgon Stanisława Kempnera

Warszawa. 13 bm. Dziś w nocy zmarł Stanisław Kempner, publicysta i pisarz, znawca zagadnień ekonomiczno-gospodarczych.

Nie strzelał do wojewody tylko „na wiwat”

Warszawa. (Tel. wł.) Półurzędowo donoszą, że wia-

We Francji.

Kraków, 14 listopada.

(wś.) Sytuacja polityczna we Francji jest w tej chwili niezwykłej napiętości. Aby zdać sobie z niej należycie sprawę, trzeba przede wszystkim pamiętać, że rząd Herriota nie ma właściwie w parlamencie dostatecznej większości, na którą mógłby liczyć. Rząd Herriota jest rządem radykalnym, ale radykali nie mają w Izbie francuskiej większości. Dla swego istnienia musi mieć rząd Herriota poparcie socjalistów, którzy udzielając mu je w obawie przed dojściem do władzy bloku narodowego. Ale socjaliści nie są zadowoleni w zapełności z programu i działań rządu radykalnego, zarzucali też mu często politykę zbyt umiarkowaną. Zdaje się w odpowiedzi na te zarzuty Herriot w ostatnich czasach podjął szereg zamierzeń radykalnych, które miały na celu podtrzymać popularność gabinetu w sferach bardziej skrajnych i socjalistycznych. Przedewszystkiem została zastosowana walka przeciw Kościołowi katolickiemu. Dalej zaczęto na gwałt zapowiadać i wprowadzać unifikację Alzacji i Lotaryngji, które to prowincje, zdaniem lewicy francuskiej, uchodzą za zbyt klerykalne i narodowe. Te radykalne posunięcia gabinetu Herriota spotkały się u znacznej części społeczeństwa i to części ciągle rosnącej z dużą niepopularnością. Przeciw rządowi lewicowym

i ich eksperymentom budzi się we Francji coraz żywsza reakcja.

Gdy tak rząd Herriota samem swoim postępowaniem wywoływał niezadowolenie, to równocześnie podejmować zaczęły coraz energiczniejszą działalność sfery bloku narodowego.

Dziś już jesteśmy świadkami zjednoczonej akcji opozycji narodowej francuskiej na całej linii. Na czele opozycji stanął Millerand, powołując do życia Ligę narodowo-republikańską. W odezwie przez się wydanej Liga ta zapowiada walkę z „demagogją, rewolucją i anarchją”. Odezwa Ligi ostro krytykuje politykę zewnętrzną Herriota, gdzie rzeczywistość ma dostatek argumentów, aby udowodnić jej jaskrawe błędy. Odezwa podnosi, że za cenę mglistych przyrzeczeń, rząd Herriota pozbył się gwarancji realnych.

Odezwa zarzuca, że w polityce wewnętrznej polityka lewicowa jest jęczącą, mienarodową, prowadzącą do rozstroju.

Odezwa i działalność Ligi budzą coraz większy oddźwięk we Francji. Lewica się broni. Stąd walka polityczna we Francji jest bardzo gorącą, jaką już nie była od szeregu lat.

Walka ta niewątpliwie zadecyduje o fizjonomji i stanowisku wielkomocarstwem Francji. Stąd posiada ona dla nas wielki polityczny interes.

Dymisja trzech ministrów.

Mianowanie nowych ministrów nie nastąpi wcześniej niż w piątek.

Warszawa. (AW.) Wczoraj w godzinach popołudniowych podali się do dymisji ministrowie: spraw wewnętrznych Hübner, sprawiedliwości Wyganowski, oraz pracy Darowski.

Mianowania nowych ministrów nie można się spodziewać wcześniej jak w piątek.

Warszawa. (AW.) „Kurjer Poranny” donosi, że premier Grabski zaproponował Thuguttowi stanowisko wiceprezesa gabinetu. P. Thugutt miał sobie zastąpić 24 godzin do odpowiedzi.

Warszawa. (AW.) Pomiędzy kandydatami na stanowisko ministra sprawiedliwości wymieniano p. Ma-

karewicza, która to kandydatura jednak upadła. Na stanowisko ministra pracy wymieniano p. Sokala, zaś spraw wewnętrznych m. in. Raczkiewicza i Kasznicę.

POGŁOSKI I KANDYDATURY.

Warszawa. (Tel. wł.) W pismach i kuluarach sejmowych są wymieniane różne nazwiska jako domniemych kandydatów na ministrów. Na stanowisko ministra sprawiedliwości wymieniano są Huebner i Wacław Makowski, na stanowisko ministra spraw wewnętrznych wojewoda śląski Biłski i Cyryl Ratajski, prezydent miasta Poznania.

domość, podana o zamachu na wojewodę pomorskiego, Wachowiaka, jest nieścisłą i chodziło jedynie o karygodny wybryk pewnego urzędnika, który w obecności wojewody strzelał na wiwat, raniąc funkcjonariusza policji państwowej.

— xox —

KTO ZGODZIŁ SIĘ NA PRZYJĘCIE NIEMCÓW DO LIGI NARODÓW.

Praga. (AW.) „Bohemia” donosi, że na przyznanie Niemcom stałego miejsca w Lidze Narodów zgodziły się dotychczas następujące państwa: Anglja, Francja, Włochy, Tygocin i Belgja. Czechosłowacja przesłała w tym tygodniu zatwierdzającą odpowiedź do Genewy. Prawdopodobnie na najbliższej sesji Ligi Narodów, która odbędzie się w grudniu br. zostanie postawiony formalny wniosek o przyjęcie Niemiec do Ligi.

SPRAWY SKARBOWO-PODATKOWE.

ROZWÓJ MONOPOLU TYTONIOWEGO.

(AW.) O pomyślnym rozwoju Państwowego Monopolu Sparytusowego świadczą cyfry czystego zysku, jakie co miesiąc zasila z tego źródła Skarb Państwa.

Monopol Tytoniowy dał w styczniu 3 milj. zł., w lutym 4 ml. zł., w marcu 7.6 milj. zł., w kwietniu 9.6 milj. zł., w maju 12.1 milj. zł., w czerwcu 13.5 milj. zł., w lipcu 17.4 milj. zł., w sierpniu 10.7 milj. zł., we wrześniu 11.6 milj. zł. i wreszcie w październiku 15.3 milj. zł.

Porównyując te cyfry, widzimy, iż miesiąc lipiec przyniósł największy, nie był to jednak wpływ normalny ze względu na koniec okresu działalności prywatnych fabryk tytoniowych, które ponad zapotrzebowanie wyrabiały swój surowiec.

RADA NADZORCZA BANKU POLSKIEGO.

(AW.) Wczoraj dnia 12 bm. pod przewodnictwem Prezesa Banku Polskiego, p. Stanisława Karpińskiego odbyło się zwyczajne miesięczne posiedzenie Rady Banku, na którym po wysłuchaniu i rozważeniu sześciogłowego sprawozdania Dyrekcji oraz sprawozdań poszczególnych Komisji Rady uaktwowiono sprawy następujące:

Upoważniono Dyrekcję do założenia oddziału Banku Polskiego w Zamościu, mianowano dyrektorem

Oddziału w Białymostku dotychczasowego zastępcę dyrektora p. Bolesława Jarmickiego, zastępcą dyrektora Oddziału tego zaś p. Pawła Marcickiewicza z Oddziału wileńskiego. Na miejsce p. Maurycego Flauma, który został dyrektorem Powiatowego Banku Depozytowego, skutkiem czego nie może nadal piastować mandatu członka Komitetu Dyskontowego Banku Polskiego, zaproszono Dra Józefa Landau, członka Rady Giełdy pieniężnej w Warszawie.

W celu obniżenia stopy dyskontowej postanowiono zwołać nadzwyczajne posiedzenie Rady jeszcze przed upływem bm., albo na początku grudnia.

Warszawa. (PAT.) Dnia 13 listopada. Na wczorajszym posiedzeniu połączonych komisji sejmowych wojskowej i prawniczej przyjęto w trzecim czytaniu projekt ustawy o zakwaterowaniu wojska w brzmieniu, ustalonym w drugim czytaniu z wyjątkiem artykułu 11, co do którego odrzucono przyjęty poprzednio wniosek posła Łypaciewicza, dający prawo ograniczenia kwaterunku stałego do pięciu lat. W trzecim czytaniu utrzymano dalej wniosek, zaproponowany w czasie drugiego czytania przez referenta w porozumieniu z Ministrem spraw wojskowych w kwestji zastosowania rekwizycji lokali na potrzeby wojskowe w razie nie dostarczenia przez gminy drogą najmu.

KREDYTY NA BEZPIECZEŃSTWO WOJEWÓDZTW WSCHODNICH.

Sejmowa komisja budżetowa na dzisiejszym posiedzeniu obradowała w dalszym ciągu nad dodatkową ustawą skarbową na rok bieżący. Dyskutowana była część, dotycząca dodatkowych kredytów dla Ministerstwa spraw wewnętrznych.

W dyskusji, jaka się rozwinęła na podstawie referatu posła Businkę, na pierwszy plan wysunęły się sprawy bezpieczeństwa województw wschodnich, które też zostały omówione obszernie, z tem jednakże, że zasadniczo omówienie tej sprawy odłożono do czasu dyskusji szczegółowej nad budżetem na rok 1925. W wyniku dyskusji, w której zabierali głos przedstawiciele wszystkich ugrupowań poselskich oraz przedstawiciele rządu wiceminister Opiński, komentant policji Borzęcki i dowódca KOP generał Minkiewicz, dodatkowe kredyty dla ministerstwa spraw wewnętrznych uchwalono.

Z tajemnic Lwowa.

Zwłoki ludzkie zakopane w celi żeńskiego Zakładu karnego we Lwowie.

Lwów, 13 listopada.

Olbrzymi gmach byłego zakładu karnego dla kobiet we Lwowie przy ulicy Ujejskiego obok kościoła św. Marii Magdaleny został oddany na cele Politechniki lwowskiej, a od kilku miesięcy przeprowadzane są tam rekonstrukcje. Jest to kompleks dużych budynków dwu- i trzypiętrowych, z których główny budynek o trzech piętrach przytyka do kościoła św. Marii Magdaleny.

Przed stu laty mieścił się tam klasztor OO. Dominikanów, który za cesarza austriackiego Józefa II został zniesiony, budynki zaś zostały przeznaczone na zakład karny dla kobiet. Zakład ten przed dwoma laty został zniesiony, a aresztantki rozmieszczone po innych zakładach karnych.

W małej parterowej celi robotnicy przystąpili do rozbierania podłogi. Pod celą tą znajduje się sklepienie, na którym umieszczona była podłoga, na niej zaś umieszczone są „logary“, a na tych dopiero była zbudowana faktyczna podłoga. Otóż robotnicy zerwawszy tę podłogę, pomiędzy jedną a drugą

natknęli się na trumnę lub pakę, w której umieszczony był szkielet ludzki. Gdy robotnik trumnę muszył łopatką, ta zburzyła i spróchniała formalnie rozsypana się. Charakterystycznym jest, że nogi szkieletu ludzkiego wsunięte były prawie na 80 centymetrów pod mur fundamentów kościoła św. Marii Magdaleny. W parterze była właśnie waligość, która niewątpliwie miała swój wpływ na trumnę, że ta uległa zupełnemu zniszczeniu.

O fakcie zawiadomiono policyjny komisariat VI. Skąd natychmiast przybył posterunkowy celem natychmiastowego stwierdzenia faktycznego stanu. Gdy jednak

odszedł, aby o odkryciu tajemniczej trumny donieść do swej komendy, na miejscu zjawili się lekarz miejski, który, nie oczekując przybycia komisji, polecił kości zebrać i pochować na Janowskim cmentarzu. Gdy w krótkim czasie zjawili się w tej celi posterunkowi, nie tylko nie zastali szkieletu, ale już to miejsce zostało zupełnie zburzone.

Komendant policyjny, insp. Lulkomski, wstrzymał pogrzebanie szkieletu i o całym zajściu zawiadomił prokuratorę. Toteż na miejsce wnet przybył prokurator Swoboda, sędzia śledczy Witoszyński i podinsp. dr. Tomwiński. Na ich polecenie wykopany szkielet został wczoraj z cmentarza Janowskiego przewieziony do instytutu medycyny sądowej. Tu będą zbadane kości, czy są męczyzny, czy też kobiety, a nadto znawcy wydadzą swoje orzeczenie, czy niema na czasce jakichś znaków gwałtu i jak długo szkielet ten mógł znajdować się zakopany pod podłogą.

Śledztwo w tej sprawie prowadzi komisarz Batorski, który przesłuchiwał już świadków wykopania trumny, poczem odbył konferencję z prokuratorem. W każdym razie policja stanęła przed niezwykłą i zawiłą zagadką, trudną do rozwiązania. Przypuszcza ona, że w murach tych zajęć mogło morderstwo, a sprawca nie mając okazji pozbycia się trupa, umieścił go w pace pod podłogą.

Wiadomością o znalezieniu trumny ze zwłokami pod podłogą celi został cały Lwów ponudzony talk, że smutno na tem nie najrozmaitszego rodzaju opowiadania i przypuszczenia.

Znawcy kryminalistyki twierdzą, że szkielet znaleziony niewątpliwie tyjezy się tragedji tajemniczej, rozwiązania której trudno się spodziewać.

Nasza emigracja.

Nędza wychodźców polskich na Kubie i w Meksyku.

Z martylogji emigrantów polskich.

Wobec tego, że pomimo ostrzeżeń Urzędu, ogłaszanych parokrotnie w prasie, wiele osób stara się w dalszym ciągu o uzyskanie paszportów na wyjazd na Kubę, Urząd Emigracyjny podaje następujące informacje o położeniu emigrantów polskich na tej wyspie, uzyskane drogą urzędową:

W obecnej chwili przebywa na Kubie od 5 do 6 tysięcy emigrantów, podających się za obywateli polskich. Ludzie ci, prócz bardzo nielicznych wyjątków przybyli wyłącznie w celu przedostania się do Stanów Zjednoczonych,

tudżono ich bowiem w celach zysku, że wobec bliskiej odległości Kuby od tego kraju i łatwości otrzymania wizy, podróż ta nie będzie przedstawiała żadnych trudności.

Po przekonaniu się, że padli ofiarą swej łatwowierności, ludzie ci usiłują znaleźć pracę na miejscu, wskutek jednak panującego na Kubie od lat kilku bezrobocia i nagromadzenia dziesiątków tysięcy emigrantów różnych narodowości,

znalezienie pracy jest najczęściej niemożliwe, albowież ofiarowane zarobki są nadzwyczaj lichy, niewystarczające na utrzymanie.

Pozostawieni sami sobie, bezradni, bez znajomości języka, bez pomocy z zewnątrz,

emigranci polscy ukazani są na nędzę.

Ci, którzy pracują, w niewiele lepszych są warunkach. Koszt utrzymania jest na Kubie wysoki, wynosi przeciętnie jeden dolar 20 centów za samo jedzenie, zarobki zaś przy budowie kolei lub plantacjach trzciny cukrowej, wynoszą najwyżej 1 dolar 50 centów,

nie wystarczają więc na mieszkanie, odzież i inne konieczne wydatki.

To też mieszkania emigrantów przedstawiają okropny widok. Po kilkanaście osób — mężczyzn i kobiet — gnieździ się w jednym pokoju, często bez łóżek, na ziemi.

Warunki klimatyczne i zdrowotne są przytem zabójcze dla emigrantów polskich. Tropikalne upały, febra, choroby skórne i weneryczne zabierają wiele istnień ludzkich, a

nędza wtrąca częstokroć kobiety do domów rozpusty.

Niektórzy wychodźcy, chcąc za wszelką cenę wykostać się z Kuby, korzystają z usług szwarcowników, którzy proponują im przejazd do Stanów Zjednoczonych, lecz transporty te zwykle kończą się tragicznie, gdyż straż wojskowa, czuwająca nad wybrzeżem, ostrzeliwuje łodzie, a burliwe w tym czasie morze, na którym pozostają nieraz kilka dni, próbuje objść czujność straży.

zatapia je.

Inni padają ofiarą specjalnych przedsięwzięć młodziejskich, które pobierają około 200 dolarów od osoby za przewiezienie do Stanów Zjednoczonych, w rzeczywistości jednak przewożą ich na drugą stronę wyspy i tam wysadzają na bezludnym polu, tłumacząc się, że jest to terytorjum Stanów i że dalej podróż odbyć mogą koleją.

Znaczna część emigrantów przedostaje się do Meksyku, sążąc lekkomyślnie, że przejście granicy lądowej przedstawia mniej trudności i jest bezpieczniejsze. Lecz na wybrzeżu meksykańskiem, jak głoszą w rzeczywistości, zorganizowane bandy uzbrojonych rabusiów napadają na emigrantów, ładujących w odludnych miejscowościach,

rabują ich, a często dla zatarcia śladów mordują i wrzucają do morza.

Pomijając to niebezpieczeństwo, warunki życia w Meksyku są podobnie, jak na Kubie, bardzo niekorzystne i ciężkie dla emigrantów polskich, nie znających języka i pozbawionych opieki. Wobec ostatnich warunków i ciągłych zamieszek politycznych panuje w tym kraju zastój przemysłowy i bezrobocie.

Ostrzega się przeto tych, którzy chcą wbrew przepisom emigracyjnym, wydanym przez Stany Zjednoczone, przedostać się tam przez Kubę lub Meksyk,

aby nie ulegli radom i obietnicom osób, które namawiają do kupca kart okrętowych i do obejścia wymaganych formalności podróży.

W celu wykorzenia podobnej szkodliwej i nieprawnej propagandy należy zawiadamiać o niej władze miejscowe lub Urząd Emigracyjny.

Wspomnienie o drugiej brygadzie.

III.

Bój w tych warunkach nie mógł być wątpliwym. Trwał cały dzień, z pięknego ataku przeszedł w defenzywę i cofanie się na całej linii.

O godzinie 4 popołudniu była Brygada otoczona, w nocy zdołała się przebić i drogą Nadwórna-Pniów-Pasieczna, oprzeć się na linii Zielenica.

Zabitych obliczono na blisko 1000 legionistów, przeszło 150 dostało się do niewoli, przeszło 2000 rozbiegło się po lasach i przedostawszy się na Węgry przeważnie zwrócili się na Kraków i zasilił pułk Piłsudskiego.

Męstwo drugiej Brygady podziwiali i sławili sami Moskale. A był to przecież żołnierz świeży i prawie zupełnie nie oświecony.

Aczkółwież siły drugiej Brygady, które aż do bitwy pod Mołotkowem wynosiły przeszło 8000 ludzi, spadły po bitwie o 40 procent, tj. do liczby niespełna 5000, zdołała ta dzielna Brygada zaraz następnego dnia dać nieprzyjacielowi skuteczny opór na nowej pozycji nad rzeczką Zielenica.

Major Haller, dowódca 3 pułku został zaraz po bitwie mianowany podpułkownikiem. Rozkaz pochwalny wyrażał mu podziękowanie za nadzwyczajne męstwo, okazane w groźnej chwili z pogardą własnego życia.

Kto w owym strasznym dniu nie widział Hallera, jak w gradzie pocisków jak straceniec na koniu uganiał wśród tyraljer, koregując stanowiska, a później

w porządku wycofując oddziały z toni? Widział to cała druga Brygada.

Nie też dziwnego, że przykład takiego wodza prowadził później tę Brygadę do niezliczonych świetnych czynów, wywołujących wśród Austriaków podziw i zazdrość.

Druga Brygada, to bohaterzy bez tej wielkiej autorklasy i N. K. Nowej reklamy „strzeleckiej pierwszej Brygady“, to żelazni rycerze, z których każdy ma za sobą więcej bitew niż włosów na głowie, bitew zwycięskich.

Nazwiska Józefa Hallera i Zygmunta Zielńskiego w tych legendarnych bojach i trudach złotemi zapisane zgłoskami w duszy każdego legionisty z drugiej brygady, tej, która — gdy w r. 1918 odwróżyły się wroscie oczy na oszustwo Austrii i obłądną politykę N. K. Nu. — knawo przedarła się w większej części swego składu przez zastępy austro-niemieckie i pod wodzą Hallera przeszła przez Dunaj, Syberję i Murmań, poszła do Francji, by walczyć przeciw Niemcom i tą drogą budować niepodległość Polski.

Obojętne droga Legionów Polskich z r. 1914 była złudną, idea ich była wzniosłą i szlachetną, stary weteran drugiej Brygady, dumny jestem, że w jej szeregach, choć na błędnej drodze, walczyłem o Polskę w latach 1914—1916.

Jaką zaś była dusza drugiej Brygady, niech powie poniższy wiersz, napisany przez jednego z legionistów — Józefa Englichta.

DUMA O DRUGIEJ BRYGADZIE.

Jakoby pielgrzym wpatrzon w słońca złoto,

choć ze zmęczenia słońca się i pada,
idzie swym szlakiem z wileczystą tęsknotą

Druga Brygada.

Idzie cudnie błoskie na bagnietów stali
i plonie błysków tysięcznych kaskada...

Idzie swym szlakiem z równowagą fali

Druga Brygada.

Idzie przez miasta obce i przez siola...

Patrzy się ludu obcego gromada.

Nikt jej z radością nie wita, nie woła:

Druga Brygada.

Nikt tu jej drogi wieńcem nie zagrodzi,
nie zakłóca do okien sąsiada
z krzykiem radości: — Zbierzcie się! nadchodzi

Druga Brygada.

Nikt jej tu pieśnią nie wita, ni mowa,

ni dzieweczka grono, ani stanców rada...

Idzie swym szlakiem z zadumą grobową.

Druga Brygada.

A kędy stanie — ostawiła po sobie

czajd mogił małych, kędy pułczyłk siada

i jęczy głucho, po nocach w Pałobie:

Druga Brygada.

Szczytami Karpat, kędy groby krwawe

znaczą pochodni bolesnego ślady

Wicher-wędrownik niesie światu sławę

Drugiej Brygady.

Ale choć duszę płomień zre tęsknotą

co krok wróg czyha, lub przyziemna zdrada...

Z bagnietem w ręku spełni przysięgę rotę

Druga Brygada.

Br. Tk.

TEATRALIA.

NOWY TEATR REINHARDTA.

W Berlinie otwarto nowy teatr Reinhardta, zwie-
sząc „Neues Theater“. Jest to najmniejszy teatr w Ber-
linie, liczący tylko 500 miejsc. Na scenie są łoża.
Jako budynek jest on bardzo piękny.

Na pierwsze przedstawienie damo Goldonię „Stu-
sę dwóch panów“. Przedstawienie to z Thimigiem
ojcem i synem w rolach głównych było, wedle relacji
prasy berlińskiej, nadzwyczajnie.

Walka z alkoholizmem.

**7.000 LAT WYNIOSŁY KARY ZA PICIE
ALKOHOLU.**

18 milionów dolarów kar zapłacili już zwolennicy
wódki.

Jak donoszą z Waszyngtonu, komisarz prohibicyj-
ny, Haynes, ogłosił, że w ostatnich trzech latach
wprowadzenia prohibicji w Ameryce, przestępcy pro-
hibicji zostali ukarani więzieniem w ogólnej sumie
7.000 lat oraz grzywnami na 18.000.000 dolarów, z
czego już prawie wszystko zapłacono.

Ogółem dokonano 177.000 aresztowań i skonfisko-
wano 150 milionów litrów trunków, 11.000 automobi-
lów i 444 statków.

Komisarz oświadczył, że 90 procent sprzedawanych
obecnie trunków są trucizną.

Świat kobiet.

ZWIĄZEK ROZWÓDEK WYKWALIFIKOWANYCH

Kobiety czeskie zdobyły się na korporację, jakiej
gdziekolwiek nie ma do tej pory. Jest nią organizacja
pod uniewodową nazwą „Unja rozwódek“.

Celem stowarzyszenia jest udzielanie porad praw-
nych w sprawach rozwodowych, piętnowanie mężów
tyranów, pomoc pieniężna i moralna kobietom, sta-
rającym się o rozwód lub już rozwiedzionym, pośre-
dnictwo w pozyskaniu pracy itp.

Rozwódkki czeskie, nie dowierzając prasie, prowa-
dzonej przez mężczyzn, założyły własny organ p. t.
„Rozvedena žena“. Centrala stowarzyszenia, założo-
nego dopiero przed dwoma miesiącami, posiada filje
w miastach prowincjonalnych i podobno pomyślała
się rozwijać.

SKRUSZONE STUDENTKI.

Na szpaltach dzienników amerykańskich pojawiła
się deklaracja słuchaczek jednego z uniwersytetów,
szucająca na nie ciekawe światło. Z tej bowiem de-
klaracji dowiadujemy się, jak żyje i zachowuje się
przedsiębiorca słuchaczka amerykańska.

A więc, owe młode i zapewne ładne „miscozki“,
jak wyrażał się o uroczych Amerykankach Sienkie-
wicz, postanawiają iść dalej: ubierać się skromnie (a
więc dotąd ubierały się nieskromnie), nie nosić su-
kien zbyt krótkich i bluzek bez rękawów (więc dotąd
było przeciwnie), nie używać żadnych środków upięk-
szających, jak karmia do ust, czernidło do brwi, pu-
der itd. (a zatem dotąd hołdowały użyciu tych środ-
ków) i nie palić papierosów oraz nie żuć gumy (co
czyniły dotąd namiętnie).

Najzabawliwszym jednak jest ostatni punkt dekla-
racji, w którym studentki przyrzekają nie kłać głośno
w miejscach publicznych!

Ozy skłuchania owych studentek jest rzeczywista i
czy nie skończy się tylko na dobrych chęciach po-
prawy — dowiemy się zapewne w swoim czasie, bo
prasa amerykańska zainteresowała się szczerze za-
mierzoną reformą obyczajów u studentek.

Złote i srebro.

PRAWIE CAŁA WIEŚ POSZŁA Z DYMEM.

Spaliło się 49 gospodarstw.

Lwów, 13 listopada.

Przed ławą sędziów przysięgłych we Lwowie stanął
wczoraj Andrzej Rogoża, liczący lat 64, gospodarz
z Ułazowa, powiat Cieszanów, oskarżony o podpale-
nie swego gospodarstwa, skutkiem czego spłonęła
prawie cała wieś.

Według aktu oskarżenia Rogoża ożenił się w Uła-
zowie i przystawszy na grunt swej żony Marii, po-
budował na nim budynki z materiałów, które sobie
kupił za zarobione pieniądze. Budynki te, wedle us-
tawy cywilnej, stały się własnością żony. Od lat 10
z górą Rogoża z żoną i dziećmi żył w niezgodzie, nar-
zekając na nich, że czynią mu krzywdę, gdyż rze-
czywiście żona jego, będąc kłótliwego usposobienia,
dłubiła mu i podburzała dzieci przeciw niemu. Ro-
goża z zemsty odgrażał się, że gospodarstwo swoje
podpali na czterech rogach i nie będzie uważał na

**Stanu wyjątkowego i obsadzania kresów wojskiem
domaga się ludność kresowa.**

Delegaci ludności kresowej u premiera.

(Od korespondenta „Goięca Krakowskiego“)

Warszawa. (Tef. wł.). Do Warszawy przybyła de-
legacja Zjazdu towarzyszy obrony kresów w Kowlu
oraz organizacji polskich osadników wojskowych na
Wołyniu w osobach ks. szambelana Baranowskiego
i prezesa Związku osadników wojskowych, rotm-
stra Spychalskiego. Delegaci wraz z posem ZILN
byli przyjęci przez premiera Grabskiego i przed-
stawili mu rozpaczliwą sytuację na kresach, kładąc na-
ciśk na konieczność wprowadzenia stanu wyjątkowe-
go i postania znacznej ilości wojska na kresy.

Premier oświadczył, że rząd upoważni wojewodów
do daleko idących rządzeń w sprawach cywilnych
i wojskowych, wkładając osobistą odpowiedzialność
na czynnik administracyjny za wyniki działalności
na zasadzie nowych instrukcji. Oświadczył wkońcu,
że zdaniem jego

wypadnie wprowadzić stan wyjątkowy w zagrożonych
powiatach.

(Korespondent nasz miał sposobność rozmawiać z

delegatami, którzy opowiadali grozę budzące rzeczy
o stosunkach na kresach. Do prasy dochoodzi zaledwie
drobna część wiadomości o napadach bandyckich. Na
pady te dokonywane są nie tylko na wsie, ale na mia-
steczka i dworce. Henszt jednej z band

Domański nakłada na chłopów podatki i ściga je
przemocą.

Administracja popadła w zupełną bezsilność, a wo-
sko i policja nie są w stanie podjąć ciężkiego zada-
nia; w dodatku zaś krepują ich działalność niezliczo-
ne przepisy biurokratyczne.

Osadnicy wojskowi wręcz oświadczyli, że jeżeli
rząd nie poczyni energiczne zarządzenia, to oni
wysła rodziny swoje w głąb kraju, a sami chwycą
za broń.

Skutki takiego kroku mogą być oczywiście opłaka-
ne, ale trudno dziwić się ludziom, którzy miesiąc
całe żyją pod grozą życia i mienia.

Instrukcja pouczająca jak napadać na pociągi

Warszawa. (AW). Aresztowano tu niejakiego Fran-
ciszka Krawczyka, który usiłował przejść granicę so-
wiecką.

Przy aresztowanym znaleziono instrukcje, jak na-
padać na pociągi. Instrukcja zaleca

przedewszystkiem rabować wagon pocztowy, nastę-
pnie pasażerów, a stawiających opór mordować.

Krawczyk zeznał, że przy podziale łupów zamordo-
wał przywódcę bandy, Iwana Struga, który chciał go
skrzywdzić.

Napad na plebanję

i ohydne zamordowanie proboszcza.

Bestialskie znęcenie się sowbandytów.

Onegdaj w nocy, 8—10 uzbrojonych bandytów,
częściowo zamaskowanych, uzbrojonych w karabiny,
mauzery i rewolwery, napadło na plebanję we wsi
Kimiolszki, powiatu święciańskiego.

Bandyci przedostali się do mieszkania proboszcza
przez okno i
wyciągnęli chorego kapłana z łóżka, poddając go
torturom.

Napastnicy przypalali mu pięty i nogi, wybijali

zęby, krajali ciało, wyłamywali ręce, poczem rozcięli
brzuch i wyciągnęli wnętrzności.

Po zamordowaniu w tak bestialski wprost sposób,
bandyci

ugrabili doszczętnie plebanję, poczem podpalił
budynek.

Mimo podjętego niebawem posęgu, nikogo nie u-
jęto.

sąsiadów, gdyż ci pozwalają na to, że żona i dzieci
krzywdzą go. To też dnia 28 czerwieca br. — jak
twierdzi akt oskarżenia — podpalił komorę tak, że
gospodarstwo jego stanęło w płomieniach. Wskutek
silnego wiatru, pożar przenosił się na sąsiednie cha-
ty, kryte słomą, a w ciągu nocy spaliło się 49 gospo-
darstw. Rogoża nie ratował swoich budynków, matro-
niast zalażył ręce i mówił: „teraz będziecie wiedzieli,
co to jest bieda“.

Oskarżony Rogoża wypiera się winy, że nie miał
zamianę podpalać, a odgrażał się dla postrachu. Kry-
tycznej nocy spał w stodole i przypuszcza, że pożar
spowodowała córka jego Marija, która wybierała się
na odpust do Lubaczowa i chodziła po komozie ze
świątkiem, szukając ubrania.

Ponieważ świątkowie zeznali, że nie widzieli oskar-
żonego, jakoby on podpalał własne obejście, sędziowie
przystępli zaprzeczylł postawione im pytania, a
trybunał wydał wyrok uwalniający Rogożę od zbro-
dni podpalenia.

Z ziemię Polski.

POLSKA ZIEMIA W RUSKIE RĘCE. W Glinia-
nach przeprowadza od kilku lat parcelację swojej
ziemi Franciszka z Badenich hr. Potulicki. Ziemię
początkowo sprzedawano Polakom; ale w ostatnich
dwu latach p. Potulicki rozsprzedał za pośredni-
ctwem żyda Abrahama Mehlmana łąki w Przegno-
jowie i pola-ogrody pod Glinianami wyłącznie w ręce
Rusinów. Za przykładem tym poszła także wdowa po
rządcy Potulickich, p. Burliżyma, sprzedawszy ostat-
nio 100 morgów ziemi na Górnym Folwarku Rusinom
i żydom. Rusini sprzedali w Glinianach dom naprze-
ciw kościółka w ręce polskie, „Dziś“ rozpisywało się
o tem w kilkunastu n-rach. Cóż mają Polacy mówić
o ziemiance, która ponad 700 morgów polskiej ziemi
oddała w ręce niepolskie, kurcząc w ten sposób na-
rodowy stan posiadania?

NADUŻYCIA POBOROWE. Od dłuższego czasu
chłęgaly pogłoski o nadużyciach, popełnionych z ok-
laski poboru na terenie pow. komisji uzupełnień w
Rawie Ruskiej. Dzięki łapownikom cała masa zdro-
wych rekrutów została uwolniona od służby wojsko-
wej. Na wieść o tem komendant kompanii gen. Maj-
czewski wysłał natychmiast na miejsce komisję śled-
czą dla przeprowadzenia dochodzeń i ponownego po-
boru. Komisja stwierdziła daleko idące nadużycia i
nieformalności. Wskutek tego komendant P. K. U.
pułk. Zapalski został zawieszony natychmiast w ur-
zędowaniu, a dwóch sierżantów aresztowano.

„KLUB“ TRZYNASTU PODPALACZY NA ŚLĄ-
SKU. „Dziennik Śląski“ donosi z Krapkowic w pow.
opolskim, że w ostatnich dniach zdarzyło się tam
kilkanaście tajemniczych pożarów w Strzebinowie,
Stebłowic i Gogolinie. W tych dniach we dworze
krapkowickim ogień zniszczył stodołę ze wszystkimi
zapasami tegorocznego żniwa. Nie ulegało najmniej-
szej wątpliwości, że we wszystkich wypadkach ogień
został podłożony tą samą ręką, gdyż sposób podpa-
lenia się powtórzał. Przypuszczenia te potwierdziły
się najzupełniej i onegdaj ujęto pewnego osobnika,
członka tak zwanego „klubu trzynastu podpalaczy“,
którego zadaniem były podpalać i rabunek.

O PODNIESIENIE OPŁAT WYWOZOWYCH. Ste-
ry kupieckie w Bydgoszczy zwróciły się do min. prze-
mysłu i handlu z memorjałem, wskazującym na ko-
nieczność podwyższenia opłat wywozowych za drze-
wo w stanie nieobrobionym. Chodzi tu o poparcie
przez rząd utrzymania starych polskich na odpowie-
dniej płaszczyźnie rozwoju i zmniejszenie tej drogą
bezzrobotnych w gałęzi przemysłu drzewnego.

Gwałtu! Co się dzieje!

W PALACU SZTUKI.

— Wystawieś co w tych czasach?
— Owszem, wystawiłem dwa weksle, bo trzeba
było wziąć palito na raty.

KRONIKA.

REPERTUAR TEATRU MIEJSKIEGO.

Piątek: „Dziady”.

REPERTUAR OPERETKI „NOWOSCI”.

Piątek: „Czarodziejka karmawalu”.

Sobota popoł.: „Księżniczka czardasza” — wieczorem: „Czarodziejka karmawalu”.

Niedziela popoł.: „Pajacyk” — wieczorem: „Czarodziejka karmawalu”.

REPERTUAR TEATRU BAGATELA.

Piątek: „Śmierć kochanków”.

Sobota popoł.: „Dzikus” — wieczorem: „Pragnę potomka”.

Niedziela popoł.: „Gdy kunityna zapadnie” — wieczorem: „Pragnę potomka”.

REPERTUARY KIN KRAKOWSKICH.

Promień i Zachęta: „Niewolnik lekkomyślnej kobiety”; dwie serje razem wielkiego dramatu erotycznego.

Reduta: „Gdy na kominku wygasł żar”. II serja i ostatnia filmu rosyjskiego „Przy kominku”. W roli głównej Wiera Chłodnaja.

Sztuka: „Nie oszukasz żony” i „Oni fryzjerami”; podwójny program.

Uciecha: „Poptoty zemsty”, dramat wystawowy w 12 aktach. W gł. roli Nonna Palmadze.

Wanda: „Dziennik kochającej kobiety”; dramat w 6-ciu aktach.

Warszawa: „Gdy kobieta zapragnie”; komedia z Henry Lielitem i M. Christmas w 8 aktach.

Z KLUBU NARODOWEGO. W sobotę dnia 15 bm. o godz. 6-iej popoł. odbędzie się staraniem Klubu Narodowego w sali Towarzystwa Rolniczego (Plac Szczepański L. 8) odczyt p. p. Stanisława Kozickiego pod tytułem: „Położenie międzynarodowe Polski”.

Wstęp dla członków Klubu Narodowego i wprowadzonych przez nich gości.

W SPRAWIE ZGŁOSZENIA ZMIAN LOKATORÓW.

Celem wymiaru podatku od lokali na rok 1925, który dokonany będzie na podstawie list lokatorów złożonych do wymiaru tego podatku za rok 1924, magistrat zarządza, aby właściciele nieruchomości w terminie do 20 bm. włącznie zgłosili wszelkie zmiany w stanie lokatorów, jakie zaszły od ostatniego złożenia list, tj. od miesiąca grudnia ub. roku po czas ostatni. Nadto magistrat zarządza, aby właściciele sprostowali czymsze zeznania w poprzednich listach lokatorskich, a nie odpowiadające rzeczywistości planonim czynszem w czerwcu 1924 r. Powyższe zgłoszenia należy uskuteczniać pisemnie w wydziale III magistratu.

ODCYSZCZANIE KORYTA MŁYNÓWKI. W ostatnich dniach rozpoczęto roboty około odcyszczenia koryta Młynówki na przestrzeni od jazu w Mydlonkach przez Bronowice, dalej między Nową Wsią a Krowodrzą oraz wzdłuż ul. Łobzowskiej aż do hotelu Krakowskiego, gdzie już Młynówka płynnie zasklepionym korytem aż do Wisły. Wodę Młynówki skierowano na czas robót od jazu w Mydlonkach do Rudawy, której stan wskutek tego podniósł się znacznie w obwałowaniach. Obecnie suche koryto Młynówki odcyszczane jest ze szlamu i błota przez licznych robotników.

PRACE OKOŁO ODNOWIENIA PLANT DIETLOW-SKICH. Podjęte w lecie br. roboty około odnowienia plant dietlowskich postępują w szybkim tempie. Obecnie są na ukończeniu roboty ziemne na przestrzeni od mostu kolejowego u wylotu ul. Wielopole aż do ul. Starowolskiej. Po przekopaniu gruntu pod trawniki i wytyczeniu chodników, rozpoczęto wysadzanie aleji młodemi klonami i lipami, gdyż wszystkie niemal stare drzewa musiały wyciąć z powodów uschnięcia ich.

LOTERIA FANTOWA TYGODNIA LOTNICZEGO. Komitet wojewódzki Ligi obrony powietrznej Państwa oraz Komitet lotnicze uczniów Wyższej Szkoły przemysłowej jako sekcja loteryjna, ulegając wyrażonemu życzeniu ze sfery obywatelskiej, zdecydowały przesunąć termin losowania loterii fantowej nieodwołalnie na dzień 29 listopada br.

Zamierzają ze względu na wysoką wartość oraz ciągle napływającą, dzięki ofiarności kupiectwa krakowskiego, wielką ilość fantów i ze względu na zupełną wyprzedzającą emisję losów zdecydowały Komitet wypuścić (dalszych 10.000 losów, przy równoczesnym zwiększeniu o 2000 ilość wygranych, tak, że szanse pozostają nadal te same.

O niżej i terminie dalszej rozsprzedaży losów podał Komitet dodatkowe informacje za pośrednictwem prasy.

W SPRAWIE BUDOWY SZKOŁY NA WARSZAWSKIM. Jak wiadomo, dzielnica Warszawskie nie posiada zupełnie szkoły normalnej, wskutek czego przymus szkolny w tejże dzielnicy nie może być ściśle wykonany. Sprawa budowy szkoły na Warszawskim była już niejednokrotnie omawiana na Radzie miejskiej i Radzie szkolnej. — Jak się dowiadujemy, w sprawie tej odbędzie się zebranie obywatelskie we wtorek w sali przy ul. Warszawskiej 77.

ODNAWIANIE GMACHU GŁÓWNEJ POCZTY. Prace około odnawiania fasady gmachu głównej poczty są w pełnym toku. Robotnicy usuwają zniszczone gzymsy, a na ich miejsce wykonują nowe. Głównie wejścia zostały zaopatrzone w kraty żelazne.

WIELKA KSIĘGA ADRESOWA MIASTA KRAKOWA wydawana przez Stefana Mikulskiego, której wydawnictwo od roku 1915, wskutek wypadków lat ubiegłych zostało przerwane, wydanie obecne z początkiem roku 1925, jako wydawnictwo Stefana Mikulskiego i Biura wydawniczo-reklamowego „Krukus” St. Przepolskiego i Sp. w Krakowie. Ta duża wydawnictwo wpłynęło korzystnie na wartość użytkową i pośpiech w ukończeniu tego, ze wszelkich niezbędnych wydawnictwa, którego druk już został rozpoczęty.

Wydawnictwo dokłada wszelkich starań, żeby księga adresowa była jak najdokładniejsza, ale również za naszym pośrednictwem zwraca się do władz, instytucji, szkół, właścicieli nieruchomości, a wreszcie do ogółu mieszkańców z prośbą o ułatwienie wydawcom czerpania poprawek i ostatnich uzupełnień materiału adresowego.

Zaludnienie miasta Krakowa.

Ilość zawziętych małżeństw, urodzin i śmierci.

Jak się dowiadujemy, statystyka ruchu ludności w Krakowie wykazuje, że przeciętna liczba mieszkańców miasta w bieżącym roku wynosi 185.129 osób, w tem 82.651 mężczyzn, 102.478 kobiet; 138.753 chrześcijan, 46.376 żydów.

Liczba małżeństw zawziętych w Krakowie w I-em półroczu br., tj. od 1 stycznia do 30 czerwca br., wyniosła 802, z czego największa ilość (186) wypadła na miesiąc luty, najmniejsza zaś (87) na miesiąc maj. Małżeństw między osobami wyznania rzym.-kat. zawarło w tym czasie 577, mojżeszowego 204, ewangelickiego 7, bezwyznaniowych 1, a nadto 13 małżeństw mieszanych między rzym.-kat. a ewangelickimi.

Złotosenia adresów i poprawek przyjmuje biura: ul. Szewska 19, I p. i „Krukus”, ul. Czapskich 3, parter.

SPRAWA ROZSZERZENIA CMENTARZA RAKOWICKIEGO.

Jak się dowiadujemy, magistrat krak. zwrócił się swego czasu do ministerstwa robót publicznych w sprawie rozszerzenia cmentarza rakowickiego. Magistrat dołączył do ośmiornego memoriału akta budownictwa miejskiego co do rozszerzenia cmentarza rakowickiego w kierunku północnym na grunta, będące przeważnie własnością skarbu Państwa, a tylko w małej części będące własnością prywatną. Komiczność rozszerzenia cmentarza rakowickiego tłumaczył magistrat tem, że wobec masowego grzebania zmarłych osób wojskowych w czasie wojny, cmentarz został już w zupełności zapelniony. Obecnie grzebanie zwlok odbywa się wbrew przepisom policyjno-sanitarnym przy przedwczesnym przekopywaniu kwater, który to stan kontynuować można jeszcze najwyżej 15 miesięcy, gdyż w następstwie grozi mader ujemnymi konsekwencjami ze względów zdrowotnych.

Na odmienne pismo magistratu, wystosowane do min. robót publ., marszałka w ostatnim czasie odpowiedź, w której ministerstwo uważa sprawę za niedojrzałą do załatwienia, wini magistrat za niedołążenie przygotowanie planów oraz wytyka magistratowi, że na rozszerzenie cmentarza zamierza objąć 80 proc. terenów państwowych, a zaledwie 20 proc. gruntów prywatnych, nie uwzględniając interesów państwa. Wobec tego ministerstwo zażądało pomownego szczegółowego przedłożenia planów oraz map orientacyjnych dla wykazania, że rozszerzenie cmentarza w kierunku północnym, przez magistrat proponowane, jest istotnie niezbędne. Obecnie ujął w swe ręce sprawę tę sen. Adelman, który z min. robót publ. i spraw wojskowych podejmuje konferencję w tej kwestji.

ROZWÓJ WYŻSZEJ SZKOŁY PRZEMYSŁOWEJ W KRAKOWIE.

Wyższa szkoła przemysłowa w Krakowie, która do niedawna jeszcze podlegała kwaterjum lwowskiemu, została obecnie poddana pod bezpośredni zarządek ministerstwa oświaty. Efektem uczenia w szkole przez myśl w bieżącym roku szkolnym przekroczyła dwukrotnie liczbę uczniów z roku 1914, tj. wynosi obecnie 535. Szkoła przez trzech zasadniczych działów, a to budowy, mechaniki i chemji, posiada tenaz szkołę niemiecką, przyczem gruntemi w zorganizowano dawną szkołę wermistrzów, zwaną obecnie szkołą mistrzów maszyn. Szczególniej liczną frekwencją cieszy się wydział maszynowy, który na trzech kursach ma już oddziały równoległe oraz szkoła mistrzów maszynowych, do której zapisało się na I kurs 40 kandydatów. Dyrekcja szkoły proponuje w najbliższym roku szkolnym utworzenie szkoły dla mistrzów budowlanych. Przy szkole przemysłowej prowadzona jest szkoła przemysłu artystycznego, która obejmuje 3-letnią naukę ogólną, po której absolwenci poświęcają się specjalizacji w malarstwie, rzeźbie, architekturze wnętrz itd. Wobec przepelnienia wszystkich sal szkolnych dyrekcja zakładu zamierza przystąpić w przyszłym roku do budowy nowego szkieletu.

OSKARŻONA O ZAMORDOWANIE MEŻA.

Była się w krakowskim sądzie okręgowym przed latwą przysięgłych rozprawa przeciw 40-letniej Annie Piłecz-kowej, oskarżonej o zamordowanie swego męża Józefa. Oskarżona dopuściła się zbrodni w ten sposób, że w czasie ataku epileptycznego, jakiego doznał jej mąż, uderzyła go kawałkiem drzewa w kark, pozabawiając go w ten sposób życia. Piłeczkowa podana na rozprawie, że mąż stał się jej ciężar, a już przed zajęciem potłukł ją do krwi. Czyżby się wypierała, twierdząc, że mąż upadając podczas ataku epileptycznego na kawałek drzewa, uderzył się tak nieszczęśliwie, że wkrótce potem zmarł.

Przesiuchani świadkowie potwierdzili, że zmarły często był oskarżoną. Sędziowie przysięgli 12 głosami zaprzeczyli pytanie w kierunku mordowania a 6 głosami tak i 6 głosami nie, odpowiedzieli na pytanie ewentualne, co do zbrodni zabójstwa. Wobec czego trybunał wydał wyrok uwalniający Piłeczkową od winy i kary.

Rozprawie przewodniczył s. s. o. Świadcowski, wotowali s. s. a. dr Markiewicz i s. s. o. Unsel, oskarżał prok. Sozanski, bronił adw. dr Rozmarynowicz.

POŻAR W FABRYCE WÓDEK „KRAKUS”. W dniu wczorajszym wewnątrz straż pożarną do fabryki wódek „Krukus” w Podgórzu na Zabłociu, gdzie w piwnicy zapaliła się paczka drewniana. Straż pożarna ogień ugasiła, obroniła fabrykę od niebezpieczeństwa.

WIADOMOŚCI POLICYJNE. Nieznany sprawca skradł B. Fełowi rower z bramy domu pod l. 8 przy ul. Szewskiej. — Ludwikowi Stopce skradziono z balonu czarne damskie futro astrachanowe oraz czarne futerko dziecięce. Szkoda wynosi 600 zł. — Nadto złożono w komisariacie 1 złoty pierścionek męski, który został znaleziony na ul. Zwierzynieckiej.

Policja krakowska aresztowała w Kalwarii niejakiego Szymona Jedruska, który skradł na szkodę firmy „Jur-trzenk” 2 weksle i gotówkę na sumę 2235 dolarów. Jur-trzenk Jedruska znaleziono oprócz wymienionych weksli rewolwer i ganderobę nabytą za skradzione pieniądze.

mi względnie grecko-katolickimi.

Urodzin dzieci żywych zamotowano w ciągu I-go półroczu 2540, a to najwięcej w marcu (441), najmniej w kwietniu (395). Według wyznań urodziło się: 1913 rzym.-kat., 608 mojżeszowych, 10 grecko-katolickich, 8 ewangelickich i 1 innego wyznania. Liczba dzieci nieżywo urodzonych wyniosła 98. Dzieci ślubnych było łącznie 2069, nieślubnych 569. Chłopców urodziło się 1346, dziewcząt 1292, par bliźniąt przyszło na świat 36, oraz w dwu wypadkach trojaczki. W tym czasie zmarło, bez uwzględnienia dzieci nieżywo urodzonych, 2.165 osób, z czego miejscowych 1690.

WOREK MĄKI PRZYCZYNA WYPADKU. Wczoraj w godzinach porannych zawezwano pogorowie ratunkowe na ulicę Estery, gdzie w skucznie mąki przy ukladaniu worków z mąką uległ nieszczęśliwemu wypadkowi Wojciech Szymozak, robotnik. Mianowicie na Szymozaka spadł worek, który złamał mu lewą nogę. Ofiarę wypadku przewieziono do szpitala św. Łazarza.

„ZJEDNOCZENIE MIESZCZAŃSKIE”.

Podnoszoną ze wszystkich sfer mieszczaństwa myśl skupienia rozproszonych sił, podjął Komitet organizacyjny stowarzyszenia pod nazwą „Zjednoczenie mieszczańskie”, doprowadzając po parumiesięcznej pracy dzieło zjednoczenia do znacznych — jak na tak krótki okres czasu — rezultatów.

W dniu bowiem 10 listopada br. o godz. 7 wieczorem odbyło się już we własnym domu przy ul. św. Marka 8 przy udziale przeszło 200 członków, konstytuujące zebranie Walnego Zgromadzenia „Zjednoczenia mieszczańskiego”. Na zebraniu tem, zagajomem doskonałym sprawozdaniem p. Z. Siemka, które uzupełnił pięknie przemówieniem p. Wolny, przeprowadzono wybór Zarządu. Przemawiając przeto liczni mówcy byli wyrazem, iż wszystkie zebrania zdają sobie sprawę, iż to pierwsze Walne Zgromadzenie „Zjednoczenia Mieszczańskiego” to silny i trwały fundament pod przyszły potęgny gmach mieszczaństwa polskiego. To też zebrani rozeszli się z tem przekonaniem, że „Zjednoczenie Mieszczańskie” zgromadzi wkrótce całe polskie mieszczaństwo krakowskie i podłoży w najbliższych latach stare, tak sławne tradycje jego.

Z ŻYCIA MŁODZIEŻY.

ZARZĄD MŁODZIEŻY WSZEPOLSKIEJ ukonstytuował się w sposób następujący: Bielecki T. prezes, Łobodycz, Buzekowski wiceprezesi, Kański, Dańcówna sekretarze, Sikora skarbnik, Klimecki, Gadomski, Kamey członkami.

W opracowywanym programie pracy na rok bież. Zarząd kładzie nacisk na pogłębienie ideologii wszechpolskiej. — Walne zebranie Mł. Wszep., które odbyło się dnia 7-go bm. uchwalilo następującą rezolucję: „Walne zebranie w rocznicę zbrodni 6 listopada przesyła hołd 8 p. ulamów za jego bohaterские ofiary i wyraża współczucie rodzinom poległych”. Rezolucję przesłano pod odpowiednim adresem.

Z OPERETKI „NOWOSCI” „Rajka”.

W sobotę popoł. zawsze wypełniająca widowiska „Księżniczka Czardasza” z debiutem Wandy Szczeptańskiej w roli Stasi. — W niedzielę popoł. poraz ostatni „Pajacyk”. Wieczorem codziennie „Czarodziejka Karmawalu” z Kramonówną. — Pracownie krawieckie i maklerskie przygotowują wielką wystawę do sensacyjnej operetki Holla „Marjeta”. Operetka ta grama była przed miesiącem w Warszawie z niebywałym powodzeniem — doszła do 100 przedstawień! — Wystawa i balet będą atrakcją dla Krakowa.

FESTIVAL I PORANEK ARTYSTYCZNY NA RZECZ „TYGODNIA AKADEMICKIEGO”.

W ramach Tygodnia Akademickiego odbędą się dwie świetnie zapowiadające się imprezy artystyczne, mianowicie dziś, tj. w piątek 14 bm. o godz. 8 wieczór w sali Tow. Rolniczego (pl. Szczepański 8) festival oraz w niedzielę 16 bm. o godz. 12-iej w poł. w Auli Coll. Nowi — poranek artystyczny. Festival jest organizowany wyłącznie akademickimi siłami pod hasłem „sami dla siebie”. Wezmą w nim udział: Chór akademicki, orkiestra akad. Kola mandolinistów oraz jakp. deklamatorka. — młoda i utalentowana artystka teatru „Bagatela” a zanzarem studentką Uniw. Jagiell. p. Leona Barwińska.

Organizowany na zamknięcie Tygodnia akademickiego Poranek artystyczny, poza oficjalną częścią zgromadzi najwybitniejsze krakowskie siły artystyczne. „Chorus Caecilianus” pod batutą O. Benardino Rizzi odśpiewa nowożytnie kompozycje O. Rizzi’ego śpiewy gregoriańskie oraz wieniec polskich pieśni. Śpiew solowy reprezentuje art. iopen p. Włodz. Wesołowski (sakomp. dyr. Wallek-Walewski). Jeden z najwybitniejszych krakowskich pianistów p. Wiktor Labuński odegra kilka arcydzieł kompozycji muzycznej, poczem nastąpi deklamacje art. dram. p. Wysockiej i p. Władysława Krakowickiego.

WYKŁAD DRA TADEUSZA DYBOSKIEGO. Staraniem Kola VI T. S. L. odbędzie się w niedzielę 16 bm. o godz. 6 wiecz. w sali Kopernika U. J. wykład dra Tadeusza Dyboskiego na temat: „Dążenia Islandji do niepodległości”. Wykład ze względu na ogromne zainteresowanie sprawami Islandji wzbudza ogólne zaniepokojenie.

W KRAKOWSKIM TOWARZYSTWIE TECHNICZ-NEM (ul. Straszewskiego 20, II p.) wygłosi w piątek, tj. 14 listopada br. o godz. 7 wieczorem referat prof. dr. Kazimierz Kumaniecki na temat: „Przemiany w ustroju współczesnego państwa”. — Goście ma być widzieli

Sensacyjny proces członków Polskiej Komisji reparacyjnej w Kijowie, oskarżonych o szpiegostwo.

Prowokacyjne sztuczki Sowietów. — Rozprawa odbędzie się niebawem w Charkowie. — Propozycja wymiany.

Z Charkowa donoszą do „Gazety Lwowskiej“: Rząd polski — jak głosi urzędowy komunikat prasy sowieckiej — zwrócił się za pośrednictwem ludowego komisariatu dla spraw zagranicznych do rządu ukraińskiego z propozycją wymiany głównych oskarżonych w głośnym procesie o szpiegostwo na rzecz Polski na aresztowanych w Polsce działaczy komunistycznych.

W szczególności w wymianie mają uczestniczyć oskarżeni: generał Belawin, pp. Węgliński oraz dwóch Krzeczkowski.

Odpowiedź rządu ukraińskiego dotychczas jeszcze nie wiadoma; w każdym razie, o ile rokowania dojdą

do skutku, wymiana odbędzie się dopiero po ukończeniu rozprawy sądowej przeciwko tym oskarżonym.

Rozprawa została już wyznaczona na drugą połowę listopada, przy czym — jak podaje prasa sowiecka — celem wydatnienia winy podsądnych przed opinją światową, sąd odbędzie się przy drzwiach otwartych. Według aktu oskarżenia, wymienione wyżej osoby oraz cały szereg innych podsądnych, mają należeć do organizacji szpiegowskiej w Kijowie, która rzekomo miała uprawiać szpiegostwo na rzecz Polski (?) z inicjatywy i pod kierunkiem członków komisji reparacyjnej.

Company“. Obejmuje on zaś produkcję ropy na terenach: Peru, wyspy Trinidad, Indyj holenderskich, Indyj wschodnich, Mossulu, Egiptu i Rumunii.

Aczkolwiek w powyższym doniesieniu londyńskim niema mowy o Polsce, w każdym razie jednak jest sprawą pierwszorzędnej wagi zbadać stanowisko nowego koncernu, dążącego najwłaściwiej do zmonopolizowania produkcji ropy, wobec polskiej produkcji tej cennej kopaliny.

ZE SPORTU.

W niedzielę dnia 16 listopada br. odbędą się ostatnie zawody w piłkę nożną o mistrzostwo kl. A. Olsza—Cracovia o godzinie 10.30 przed południem na boisku K. S. Cracovia. Zawody te należą do interesujących, gdyż spotykają się dwie drużyny o jednakim systemie gry kombinacyjnej. Cracovia na ostatnich zawodach z Waweltem pokazała nam prawdziwie piękną grę, zaś Olsza jeżeli chce również potrafi bardzo ładnie grać, i spodziewać się należy, że ostatnie te zawody sprawią miłe zadowolenie sportowej publiczności.

Będzie to ostatni występ Olszy w klasie A, która mimo niepowodzeń nie jest gorszą od Jutrzenki lub Wawelu, a zdobyta tymczasem w wszystkich sferach pozostanie nadal przy niej.

Jak się w ostatniej chwili dowiadujemy, lwowska Pogon wystąpi w pełnym składzie przeciwko Wisłowi. Skład Wisły: Kiliński, Kaczor, Matkiewicz, Krupa, Gieras, Wójcik, Adamek, Czulkak, Reyman I, Kowalski, Balcer. Zawody odbędą się w niedzielę o 11.30 na boisku „Wisły“.

ZE SREBRNEGO EKRANU.

WANDA. Co za następstwa może mieć kłamstwo, którym tak często kobiety waleczą, wykazuje film Pamiętnik kobiety kochającej. Przesilenie i napięcie akcji następuje w 4 akcie, gdzie właśnie bohaterka w trwodze kłamie, przez co wywołuje cały szereg zdarzeń tak dla siebie, jak i ubóstwanego swego dziecka niepomysłnych. Wybaczmy jej jednak to kłamstwo, gdyż gra swoją wykazuje, iż nazwisko Marja Jacobini, jakie nosi, godne jest umieszczenia w spisie prawdziwych gwiazd. Wprawdzie Cogan jest znaną „manką“ artystyczną, to jednak „mała“ konkurentka jego w powyższym filmie budzi szczerą entuzjasm swą grą. Wartość pięknego tego obrazu poimonszą wspomnieć zdjęcia alpejskie.

GIEŁDA.

Kraków, 14 listopada. Na giełdzie efektów „ślabiźna“ utrzymuje się nadal. Niektóre tylko papiery poprawiły swój kurs. Ruch naogół mały, obroty nieliczne. Waluty i dewizy spadły, zwłaszcza dolar oraz dewizy na Londyn i Pragę. Na pogiełdzu brak zainteresowania.

DEWIZY W OBROTACH BANKOWYCH.

Dolar 5.19 i trzy czwarte; Nowy Jork 5.19 i pół czek 5.21; Londyn 24.05; Zurych 100.35—100.50; Wiedeń 7.34 i trzy czwarte; Praga 15.59—15.58; Mediolan 22.77 i pół.

Akcje. (Cyfry w złotych).	W transakcji:
Bank Przemysłowy	0.34—0.35
Bank Matkopolski	0.35
Bank Związku Spółek Ziemobkowych	6.25
Polskie Towarzystwo Handlowe	0.35—0.36
Phanma (B. Jawornicki)	0.80
Zieleniewski	9.40—9.60
H. Cegielski Poznań	0.57
Trzebińca żelazo	0.60
Górka	16.50
Siersza	4.20
Tepege	2.35—2.40
Polska Nafta	0.56—0.61
Cmielów	0.48—0.49
Krakus	0.75—0.76
Chodorów	5.05
Chybie	6.35
A. Piasecki	1.30—1.40

AKCJE NA POGIEŁDZIE. Jarwózno grube 15.25; Locomotywy 0.46.

GIEŁDA WARSZAWSKA. Akcje: Bank Handlowy 6.10—6.15; Bank Związku Spółek Ziemobkowych 6.75; H. Cegielski Poznań 0.59; Parowozowy 0.33—0.32—0.34; Starauchowice 2.12—2.21; Złotenie waki 9.00; Zyrandów 14.00—14.60 II em.; Nafta Polska 0.50—0.57; Spirytus 2.40; Nobel 1.70—1.75; Bank Przemysłowy Lwów 0.32—0.31; Ursus 1.80; Cmielów 0.58.

GIEŁDA WIEDENSKA. Kursy papierów polskich w tysiącach koron austr.: Bank Eskontowy 5; Geleszów 590; Siersza Górnicza 62; Silesja 20; Fanto 230; Galicja 1370; Lumen 8.5; Schodnica 245.

GIEŁDA W ZURYCHU. Zamknięcie giełdy: Paryż 27.40—27.50; Londyn 23.89—23.93; Nowy Jork 519—519.50; Belgja 24.90—25.20; Włochy 22.47—22.55; Hiszpanja 70—70.50; Holandia 207—208; Berlin 123—124; Wiedeń 73.10—73.40; Sztokholm 139—140; Chrystjanja 76—77; Kopenhaga 91—92; Sofja 3.70—3.90; Praga 15.40—15.50; Warszawa 99—100.50; Budapeszt 0.0068 i pół do 0.0070; Białogrod 7.40—7.55; Ateny 9—9.50; Konstantynopol 2.75—2.95; Bukareszt 2.70—2.90; Helsingfors 12.90—13.25.

Kompromitujący sowiety proces przeciw 49 komunistom w Estonji.

Rewel. (PAT.) 12 bm. Toczący się tu od 10 bm. proces przeciwko 49 komunistom oskarżonym o przygotowanie przewrotu państwowego w Estonji, wywołuje ogromne zainteresowanie.

Sledztwo przeprowadzone w tej sprawie przyniosło dowody co do ścisłej współpracy rządu sowieckiego z trzecią międzynarodką. Współpraca ta ujawniła się szczególnie w zagranicznych poselstwach

sowieckich. Po rozpoczęciu procesu, oskarżeni komuniści zaintonowali międzynarodkę, wobec czego przewodniczący trybunału przerwał rozprawę. Po podjęciu rozprawy przewodniczący zagroził oskarżonym, że w razie powtórzenia się podobnego zajścia będą zasądzeni zaoecznie. Proces potrwa kilka tygodni.

Propaganda komunistyczna we flocie francuskiej.

„W zbliżającej się walce proletariatu francuskiego czynną pomoc

Moskwa. (Rps.) Prasa sowiecka zamieszcza odezwę komunisty francuskiego, deputowanego Marty do marynarzy sowieckich. W odezwie tej komunisty francuski stwierdza postępy propagandy komunistycznej we flocie francuskiej i zapewnia, że w zbliżającej się walce proletariatu francuskiego z

go marynarze floty wojennej francuskiej liczą na pomoc floty sowieckiej.“

burzązają marynarze floty wojennej francuskiej odegrają decydującą rolę.

Marty zapewnia, że marynarze francuscy liczą na czynną pomoc floty sowieckiej w owej krytycznej chwili. Wskazuje Marty wybitne nozmańskie akty rewolucyjne marynarzy francuskich.

Olbrzymi wzrost majątku St. Zjednoczonych

Majątek ten wzrósł o sumę równą majątkom Anglii i Francji.

Londyn. (PAT.) 13 bm. „Daily Mail“ donosi z Nowego Jorku, że według statystyki urzędowej majątek Stanów Zjednoczonych od roku 1914 wzrósł o sumę

odpowiadającą majątkowi Francji i Anglii, razem wziętych.

Proces przeciw mordercy i ludożercy Haarmanowi.

Berlin. (A.W.) Dn. 5 grudnia rozpoczyna się w Ham-burgerze proces przeciwko znanemu mordercy i ludożercy Haarmanowi.

Sledztwo zostało już ukończzone. Przyznał się on do 26 morderstw, ale jest ich prawdopodobnie więcej.

Do rozprawy stanie 192 świadków, w tem przeważnie rodzice pomordowanych. Żaden z adwokatów nie chciał się podjąć obrony, wobec czego wyznaczono obwinionemu obrońcę z urzędu.

Rzecz ciekawa.

„SZLACHETNI“ ZŁODZIEJE.

W jednym z dzienników niemieckich czytamy pod powyższym tytułem notatkę, odnoszącą się do złodziei kieszonkowych w Hiszpanji, a w szczególności w Madrycie.

Autor tej notatki, który czas dłuższy bawił w Madrycie, twierdzi, iż tamtejsi złodzieje kieszonkowi kradną tylko tyle, ile im konieczne potrzeba jest do życia, a bez wyjątku zwracają poszkodowanym skradzione razem z pieniędzmi papiery, listy, paszporty itp.

Przyjętym u złodziei madryckich zwyczajem wrzucają oni te niepotrzebne im papiery do najbliższej skrzynki pocztowej. Skutkiem tego miejscowa władza pocztowa urządziła nawet na głównym Urzędzie pocztowym osobny oddział, gdzie okradzeni, wylegitymowaniwszy się, mogą swe papiery odebrać.

Bandze też często zdarza się, iż złodzieje kieszonkowi, dowiedziawszy się, że okradziony przez nich osobnik jest osobą niezamożną, kasjerem, inkasentem kupieckim itp., zwracają mu skradzioną sumę, zatrzymując dla siebie kwotę minimalną. Podobne zwroty

czynią oni nienaz za pośrednictwem swych świadków.

W każdym razie są to rysy charakteru narodowego godne zaznaczenia.

PIĘKNA STAROŚĆ.

Dzienniki londyńskie podają, że dnia 8 bm. zmarła prawdopodobnie, najstarsza Angielka, w mieście Boston (hrabstwo Lincoln). Była to wiejalka Anna Sharp, która dnia 22 czerwieca br. skończyła 106 lat życia, spędzonego za panowania 5 monarchów i 1 monarchini angielskiej.

Zmarła, która do ostatnich chwil posiadała pamięć fenomenalną i bardzo dobre zdrowie, pozostawiła 76 żyjących potomków w prostej linii.

NAJWIĘKSZY W ŚWIECIE KONCERN NAFTOWY.

Z Londynu donoszą, że objęcie władzy przez gabinet konserwatywny pod wodzą Baldwina pociągnie za sobą, między innymi,

utworzenie największego w świecie koncernu naftowego.

Podstawą tego koncernu ma być fuzja następujących wileńskich przedsiębiorstw: „Anglo-Persian Oil Company“, „Bumah Company“ oraz „Dutch Shell

Małżeńskie dole i niedole.

W tem największy jest ambaras

aby dwie żony nie chciały naraz.

1 rok i 3 miesiące wzięcia za bigamię.

Lódź, 13 listopada.

Karol Rybicki 15 września 1914 roku w kościele Bożego Ciała w Krakowie zawarł ślub z Honoratą — Marią Siatka. W roku 1919 Karol Rybicki opuścił ją, udał się do Warszawy i od chwili wyjazdu nie nie żył na utrzymanie swej żony i dziecka.

W dniu 1 marca 1924 roku w kościele św. Anny w Łodzi Rybicki zawarł powtórnie związek małżeński z Teofilą Kuraczewską, wiedząc o tem, że pierwsza jego żona żyje. Przy zawieraniu drugiego małżeństwa Rybicki przedstawił władzy duchownej metrykę urodzenia i książkę wojskową, w której wynika, że jest on kawalerem.

Sprawę powyższą Rybickiego o bigamię rozważał w dniu wczorajszym sąd w Łodzi, w trybie postępowania uproszczonego.

Oskarżony, lat 35, pochodzi z Małopolski, meldowany w Łodzi. Z zawodu murarz. **Przyznaje się do dwużeństwa.** Służył w wojsku, kilkakrotnie karany i przeto nie pamięta dokładnie dat.

Przewodniczący zadaje cały szereg pytań oskarżonemu: czy podawał się za kawalera, czy mówił pierwszej swej żonie, że wstąpi do szkoły wybitadwoców, czy rozumie, że dwużeństwo jest karane itp.

Oskarżony zarzeka, że z pierwszą żoną żył niedługo: nie mógł dawać na utrzymanie, albowiem pensja nie wystarczała mu. Druga zaś żona utrzymywała go. Następnie sędzia przystąpił do badania obydwóch żon podsądnego.

Pierwsza Honorata nie chciała korzystać z przysługującego jej prawa i zgodziła się na dawanie zeznań. Zarzeka ona, iż wyszła z mężem za podsądnego w 1914 roku i miała z nim troje dzieci, w których dwoje zmarło. Pewnego dnia wyjechał on do Warszawy, nie mówiąc o tem żonie; niechętnie pracował, rodzice mu pomagali. W 1919 roku, po wyjeździe do Warszawy, przez rok nie pisał. Później napisał do niej list, prosząc, by przysłała mu 5000 marek, gdyż musi się on wykupić od kobiety, która go kocha. Pieniądzy nie wysłała. Przyjeżdżał do niej co pół roku, ostatnio był u niej 26 lutego rb. Nie dawał jej na utrzymanie. Drugiej żony męża nie znała.

Druga żona, Teofila, zeznaje, iż zna podsądnego od 1921 roku, był jej narzeczonym do 1 marca rb.

Przewodniczący: A czemuż tak długo nie poślubiście się?

— Bo nie mieliśmy funduszu.

Zapoznana się z nim w Łodzi, **nie mówił bynajmniej, że jest żonaty.**

Przewodniczący: A czem się zajmował oskarżony?

— Niczem, ja go utrzymuję.

Następnie sędzia odczytuje pismo kurji diecezjalnej która uznała pierwsze małżeństwo za ważne.

W ostatnim słowie oskarżony prosi o łagodny wyrok i zawieszenie wykonania kary.

Sędzia skazał Rybickiego na rok i trzy miesiące więzienia, zamieniając go na dom poprawy.

POMYSŁOWOŚĆ „NIEBIESKICH PTAKÓW”.

„Falszowy” Battistini.

Znany dobrze policji wszystkich państw europejskich oszust międzynarodowy na wielką skalę, rosyjski podkany, baron Ludwighausen (Kurkaodczyk), zaprodukował świeżo w Gdańsku nowy „trick” oszustkańczy.

Po przybyciu mianowicie do tego miasta z żoną, synem i jego narzeczoną, którzy tworzą z nim razem sprytne konsorcjum oszustów, wykorzystał swe **uderzające podobieństwo do słynnego barytona włoskiego Battistini’ego** w ten sposób, że zameldował się, jako on w hotelu.

Przybycie znakomitego artysty sprawiło dużą sensację i spowodowało jakiegoś miejscowego przedsiębiorcę do urządzenia jego koncertu. Rzeczony Battistini przyjął uczynioną mu ofertę, lecz pod warunkiem, że **otrzyma zgóry dwie trzecie wysokiego honorarium.**

Na koncert zjawili się mnóstwo ludzi, zwabionych nazwiskiem słynnego barytona, lecz jakież było ich zdumienie, gdy, po odśpiewaniu już pierwszych kawałków, przyszedł do przekonania, iż padli ofiarą mistyfikacji.

Międzynarodowy oszust nie dokończył programu koncertowego i ulotnił się z Gdańska, nie zapłaciwszy, naturalnie, rachunku hotelowego, a zostawiwszy na zastaw **akcje pewnej rosyjskiej kopalni złota, która, jak się później okazało, wcale nie istnieje.**

Ludwighausen wyjechał z rodziną w kierunku Berlina. Po drodze atoli zmylił pościeg policji, tak, że nie wiadomo, gdzie się obecnie znajduje.

O jego nadzwyczajnym sprycie świadczy fakt, że zdołał za pośrednictwem swej żony, już po opuszczeniu Gdańska, wyłudzić od filji Banku Rzeszy w Pile (Schneidemühle) znaczną kwotę pieniędzy.

ADMINISTRACJA OTWARTA od godziny 9—12 w południe i od godziny 4—7 wieczorem

CENY OGŁOSZEŃ

Za terminowe umieszczenia ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

OBOWIĄZUJĄCE OD 26-GO MARCA: Drobne ogłoszenia za słowo zł. 0.10 — dla poszukujących posad zł. 0.05 — za słowo drobne o treści matrymonialnej zł. 0.12 — wiersz milim. jednoszpaltowy zł. 0.10 — wiersz w rubryce „Nadesłane” zł. 0.25 — wiersz milimetrowy po kronice zł. 0.40 — Ogłoszenia przed tekstem wiersz milimetrowy zł. 0.50 — Za układ tabelaryczny, kombinowany 50 proc. — Zamiejscowe ogłoszenia o 30 procent droższe.

KOMUNIKAT.

Poznaj siebie. Kim jesteś? Kim być możesz? Charakter zdolności, przeznaczenie. Jeżeli Ci brak energii, równowagi jeżeli nie wiesz jak żyć, postępować, aby zwyciężkoprzeciwwstawić się losowi, zwróć się do o. Szyllera-Szkolnika, znawcy dusz, autora prac naukowych. Nadesłaj charakter pisma swojego lub zainteresowanej osoby, napisz rok, miesiąc urodzenia, kawaler, żonaty, wdowiec, ile osób najbliższej rodziny. Na tych danych otrzymasz listem poleconym naukową szczegółową analizę charakteru, określenia ważniejszych zdarzeń życiowych, odpowiedzi na szczerze zadane pytania, również horoskop ułożony przez słynne medium Miss Ewigny. Analizę horoskop wysyła się po otrzymaniu Zł. 3. Jeżeli wziąć pod uwagę, że wykonanie analizy wymaga poważnej umysłowej pracy, koszt ogłoszeń, poczt. etc. wyżej oznaczona suma nie jest zbyt wysoka. Osobiście przyjmuje 12—7 pp. Doświadczenia naukowe pana Szyllera-Szkolnika zaszczycone chwalebny protokółami naukowych Towarzystw Warszawy, świadectwami najwybitniejszych powag świata lekarskiego i odezwaniami prasy. Książki nadzwyczaj ciekawej treści naukowo-pouczającej. Katalog ilustrowany darmo. Na przesyłkę dołączyć znaczek pocztowy. Adres **Warszawa, psychografolog Szyller-Szkolnik, Płakna 25, pokój Nr. 14. Telef. 506 09.**

MASZYNY do szycia znane „Kasprzyckie” Hurto-Deta i znane Raty Warszawa, Marszałkowska l. 153. Zamawiać można w poniedziałek 820

Choroby piersiowe (płuc) leczy **Balsam Thiocolan Age**

Jednocześnie przywraca apetyt, wzmacnia organizm, powiększa wagę ciała, usuwa uporczywy kaszel i chorobliwe poty. Używać za poradą lekarza.

SPRZEDAJĄ APTEKI.

SZWAJCARSKIE GORZKIE ZIOŁA (z kogutkiem) znakomicie ułatwiają funkcje organów trawienia idealny naturalny środek przy chronicznych zaparciach i przeciwko otyłości. Sprzedają apteki i drogerja.

LAKIER NA PODŁOGI trwałe, pierwszorzędnych fabryk poleca

MĘŻYK

Kraków, Plac Szczepański Skład lakieru i pokostu.

ZGUBIŁO portfel z dokumentami na nazwisko Perlmutter Janusz, wydane przez P. K. U. Kraków, które unieważnia się. 1169

CHŁOPCA dwutygodniowego oddam za własne. Zgłoszenia do Adm. „Gonca Krak.”.

Niezawodny środek przeciwko Chrypce, duszności, kaszlu

„GRANULKI RUSSYANA”

(Sulphuris aurat. benzoinati)

Chem. farm labor. „Ap. KOWALSKI”, Warszawa.

Tygodnik ilustrowany dla ludu „Wieniec-Pszczółka”

50-ty rok wydawnictwa

Kraków, ul. Dunajewskiego 7. I p.

Prenumerata kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ofiary kwasu moczowego

Artretyk, głównie po nadużyciach w jedzeniu i piciu, musi co miesiąc przeprowadzać kurację Urodonalem, który go zachowa przed atakami podagrycznymi, reumatycznymi i kolkami nerkowymi. Z chwilą gdy mocz przybiera kolor czerwony lub zawiera piasek spieszcie po ratunek do Urodonalu.

Środek zalecamy przez Prof. Lancereaux b. Prezesa Akademji Medycznej w jego dziele o podagrze.

Zatruty przez kwas moczowy, dręczony przez cierpienia, może być uratowany tylko przez **URODONAL CHATELAIN'A** ponieważ URODONAL rozpuszcza kwas moczowy

Urodonal Chatelain'a można nabyć we wszystkich aptekach i składach aptecznych. — Przy kupnie zwracać należy uwagę na firmę wynalazcy CHATELAIN'A.—Generalna reprezentacja Warszawa, Fredry 4, tel. 73-55 i 155-59.

Podagra
Reumatyzm
Piasek
Arterio-Sclerosa
Kwasy